Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 320
Marți 21 mai 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Pentru recolte îmbelșugate

La gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din Sebeș, regiunea Hunedoara, au fost însămînțate anul acesta cu porumb hibrid 45 ha, însămînțîndu-se și un lot de hibridare de 6 ha.

In clișeu: tractoristul Ion Florea de la S.M.T. Miercurea și colectiviștii Simion Luca și Matei Hitter, executînd ultimele ture pe lotul de hibridare.

★

Fruntași la prășitul cartofilor

Despre recoltele bogate de cartofi pe care le obține în fiecare an țăranul muncitor Alex. Piscan, din comuna Tutana, regiunea Pitești, s-a dus vestea aproape în tot raionul Curtea de Argeș.

Și anul acesta, însămînțînd cartofii la vreme și în teren bine pregătit, ei au răsărit și au crescut frumos. Dar totodată au apărut și buruienile. Știind ce mari pagube aduc buruienile recoltelor, Alexandru Piscan a început de îndată prășitul cartofilor.

Urmîndu-i pilda, au ieșit la prășit și alți țărani muncitori, printre care comunistul Nicolae I. Simion, Ion D. Mierlău, Filofteia I. Alexe și Filofteia Bădilă.

VASILE ISPASOIU
corespondent

La plivit

Membrii întovărășirii agricole „Viața Nouă" din comuna Glodurl, regiunea Bacău, au ieșit la plivit în mare număr, reușind să curețe de buruieni întreaga tarla cultivată cu grîu. Și membrii întovărășirii agricole „7 Noembrie" din aceeași comună, muncind cu hărnicie, au plivit într-o singură zi 9 hectare cu grîu, evidențiindu-se în mod deosebit întovărășiții Gh. C. Dimofte, Eugen Bufrilă, Aurel Ciută și Dumitru G. Brîalmă.

Urmînd pilda întovărășiților, țăranii muncitori cu gospodării individuale Fănică G. Antohe, Gh. S. Popa, Dumitru Nastur, Vasile Putanu și alții au ieșit la plivitul culturilor de cereale.

GH. POPIAC
corespondent

Lucrări de curățatul pășunii

Pentru a reda suprafețe cît mai mari de pășunat vitelor, crescătorii de animale din Beiuș, regiunea Oradea, au organizat de curînd o acțiune de curățire a pășunelor de spini, scaieți și mărăcini.

In această acțiune au luat parte 40 de țărani muncitori, crescătorii de animale, deputatul Tomolea Ioan, colectivist.

A. TIMOFTE
corespondent

Viticultori, atenție!

Ploile abundente și temperatura ridicată din ultimul timp au favorizat primele infecțiuni de mană la vița de vie.

Pentru evitarea pagubelor pe care le poate pricinui mana, podgorenii sînt sfătuiți a lua măsurile necesare pentru aplicarea primului stropit al viilor **cu zeamă bordeleză** în timpul cel mai scurt. Acolo unde există stațiuni de avertizare, stropirile se vor face în termenele și cu recomandările stabilite prin comunicatele date prin stațiunile respective.

Dacă după primul stropit va continua să plouă, în termen de 6-7 zile de la acest stropit se va executa **stropitul al doilea.**

Concentrația zemei bordeleze folosită trebuie să fie următoarea: la primul stropit 500 gr. sulfat de cupru (piatră vînătă), 250 gr. var nestins și 80 gr. alaun (piatră acră) la 100 litri soluție, iar la stropitul al doilea 750 gr. sulfat de cupru, 375 gr. var și 120 gr. alaun. La prepararea zemei bordeleze se va avea grijă ca soluția de piatră vînătă să se toarne peste laptele de var și nu invers, cum în mod greșit obișnuiesc unii podgoreni.

Pentru ca stropirile să dea rezultate cît mai bune este necesar ca în vie să se aplice la timp lucrările de plivitul și legatul lăstarilor, distrugerea buruienilor și celelalte lucrări de îngrijire, **iar stropitul să se execute pe cît posibil pe dosul frunzei.**

Pentru procurarea materialelor necesare stropirilor podgorenii se vor adresa cooperativelor sătești.

Ce lucrări de întreținere a culturilor trebuie aplicate în regiunea Cluj

Conf. dr. L. FITOIANU
asistent
ing. S. CORNEA, ing. V TARAU
de la Institutul Agronomic din Cluj

O lucrare ce trebuie aplicată culturilor de cereale din regiunea Cluj în această primăvară bogată în precipitații este asigurarea scurgerii apei rezultate din ploi, mai cu seamă în raioanele Jibou, Gherla, Dej, Zalău, Cluj, situate pe lunca Someșului și a afluenților săi, care au văi înfundate și se revarsă ușor. In acest scop, pe terenuri de șes se poate face brăzdarea semănăturilor cu plugul sau rarița, iar în locurile unde lucrările au fost executate din vreme, ele se vor reînnoi. Aceste lucrări sînt cu totul necesare, deoarece s-a constatat că, atunci cînd apa rămîne un timp mai îndelungat pe semănături, plantele mor, sufocîndu-se sub apă din lipsa aerului.

Deși, pînă în prezent, în regiunea noastră nu s-au semnalat atacuri masive ale dăunătorilor în culturile de cereale, este necesar ca ele să fie controlate cît mai des.

O altă categorie de plante care trebuie îngrijite cît mai bine în această perioadă sînt plantele prășitoare: porumbul, cartofii floarea-soarelui etc.

In condițiile specifice ale acestei primăveri ploioase, o lucrare foarte utilă, dar puțin practicată în regiunea noastră, este grăpatul culturilor prășitoare cu o grapă ușoară. Lucrarea trebuie executată în scopul distrugerii scoarței și a buruienilor înainte și după răsărirea plantelor, pînă cînd acestea au 3-4 frunze.

De îndată ce timpul permite și rîndurile de plante vor apare încheiate, se poate aplica răritul pe rînd, la distanța potrivită plantei și solului respectiv, încît să se asigure numărul cel mai potrivit de fire la hectar. Răritul trebuie făcut pe cît posibil cînd plantele au 2-3 frunze, deoarece dacă se întîrzie prea mult, producția se va micșora. Obișnuit, primul rărit se face o dată cu prima prașilă, cînd se lasă 2-3 plante la cuib, iar ultimul la prașila a II-a cînd se lasă un singur fir, cel mai bine dezvoltat.

(Continuare în pag. a 4-a)

Fac și răritul o dată cu prașila

Frumoase sînt culturile de pe tarlalele cooperativei agricole de producție cu rentă din comuna Amărăștii de Jos, raionul Caracal. Grîul des este gata să înspice, iar porumbul de pe cele 50 ha, cu rîndurile drepte, bine închegate, are acum cîte 3—4 frunze. Au muncit cu sîrg oamenii atunci cînd au pregătit pămîntul în vederea semănatului și cînd au însămînțat. Cu sîrg muncesc și acum, cînd au început lucrările de îngrijire a culturilor. Iată-i. Au ieșit cu toții la cîmp să prășească porumbul. Ion P. Radu, Niță Marin, Ion N. Vasile și Ion M. Vișan, cei patru șefi de atelaje, merg fiecare cu cîte o prășitoare printre rîndurile de porumb. In urma lor, oamenii prășesc cu sapele pe rînduri. Totodată, fac și răritul, lăsînd în cuib cîte un fir sau două.

Strîngînd cu putere în mîini sapele, ei lucrează cu hărnicie, sfărîmînd scoarța și tăind buruienile. Ei știu că neprășind la timp pălămida, rapița și alte buruieni, acestea sug din pămînt apa și hrana plantelor cultivate, cresc mai repede decît acestea și pot chiar să le înăbușe.

E. VASILIU

Cauzele și efectele întîrzierii...

Printre primele raioane din țară care au terminat însămînțările de primăvară e și raionul Turnu-Severin. Fruntașe la însămînțări au fost unitățile agricole cooperatiste. Printre fruntașe nu se numără însă și întovărășirea „Tudor Vladimirescu" din comuna Căzănești. Dacă o comparăm cu întovărășirea „9 Mai" din aceeași comună, reiese că deși au întru totul aceleași condiții naturale (cele de ordin organizatoric diferă mult) rezultatele pe care le obțin sînt complet opuse. Anul trecut, de pildă, întovărășirea „Tudor Vladimirescu" a obținut în medie la hectar cu 47 la sută mai puțin grîu și cu 34 la sută mai puțin porumb decît întovărășirea „9 Mai". E probabil că și în acest an va fi la fel. De ce? Prima întovărășire a terminat însămînțatul porumbului cu 5 zile mai tîrziu decît cealaltă. Recomandările agrotehnice s-au respectat doar în parte. Cauzele?

Membrii întovărășirii „Tudor Vladimirescu" n-au adus în tarlaua comună nici jumătate din pămîntul pe care-l posedă. Avînd mai mult pămînt în afara întovărășirii ei s-au îngrijit în primul rînd de acesta. Apoi membrii întovărășirii „Tudor Vladimirescu" au însămînțat individual. Intrucît fiecare a pus în pămînt sămînța pe care o avea, fără să i se încerce măcar puterea de încolțire, răsărirea este neuniformă. Tarlaua cu porumb n-a fost grăpată deși formase crustă din cauza ploilor — crustă care a contribuit și ea la slaba răsărire a plantelor. Lucrarea aceasta a fost însă executată de întovărășirea vecină „9 Mai".

Din cauzele arătate, în timp ce în întovărășirea „9 Mai", unde lucrările se fac în comun, porumbul se prășește, în întovărășirea „Tudor Vladimirescu" abia se completează golurile.

Cine-i vinovat de rămînerea în urmă a întovărășirii „Tudor Vladimirescu"? Inșiși membrii întovărășirii, care n-au învățat din experiența vecinilor lor de la „9 Mai". O vină serioasă poartă însă și secția agricolă raională care nu s-a străduit să ajute întovărășirea ca să efectueze principalele lucrări agricole în comun.

Secția agricolă raională are obligația să ia fără întîrziere măsuri ca și-n această întovărășire să se muncească în comun, înlăturînd astfel principala cauză care duce la întîrzieri în executarea lucrărilor, la nerespectarea regulilor agrotehnice, la recolte mici.

Ing. C. DAVID

Sosirea în Capitală a corului popular rus din Omsk

Sîmbătă după-amiază a sosit în Capitală corul popular rus din Omsk, ansamblu de cîntece și dansuri, care vizitează țara noastră la invitația Consiliului General A.R.L.U.S. cu prilejul Decadei culturii R.S.F.S. Ruse.

In Gara de Nord, solii artei populare sovietice din îndepărtata Siberie s-au bucurat de o primire plină de dragoste. Se aflau în întîmpinarea lor reprezentanți ai Consiliului General A.R.L.U.S., ai Ministerului Invățămîntului și Culturii, oameni ai artei și culturii, echipe de dansuri populare îmbrăcate în frumoase costume naționale etc.

La sosire au fost de față I. S. Ilin, secretar al ambasadei Uniunii Sovietice la București, și V. V. Skorneakov, atașat.

Un însuflețit cuvînt de salut adresat oaspeților a rostit artistul emerit C. Rădulescu, directorul muzicii din Ministerul Invățămîntului și Culturii.

A răspuns I. L. Iurovski, directorul corului popular rus din Omsk.

Corul popular rus din Omsk a dat primul spectacol în Capitală duminică 19 mai a.c.

(Agerpres)

Vizite ale delegației oamenilor de cultură din R.S.F.S.R.

● Sîmbătă dimineața E. I. Afanasenko, ministrul Invățămîntului al R.S.F.S.R., conducătorul delegației de oameni de cultură din R.S.F.S. Rusă, și prof. R. V. Merlin, rectorul Universității „Cernîșevski" din Saratov, doctor în științele chimice, au vizitat Ministerul Invățămîntului și Culturii.

● Sîmbătă la amiază delegația de oameni de cultură din R.S.F.S.R. a făcut o vizită la Consiliul General A.R.L.U.S. Oaspeții sovietici au fost salutați aici de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului.

DECADA CULTURII RSFSR

Contribuția culturii ruse la tezaurul culturii mondiale

Republica Sovietică Federativă Socialistă Rusă este în marea familie a republicilor unionale sovietice republica cu cel mai întins teritoriu, cu cea mai numeroasă populație, cu cea mai puternică economie și cu cel mai înalt nivel cultural. R.S.F.S. Rusă este o republică multinațională, cuprinzînd pe teritoriul ei zeci de naționalități felurite, egale toate în drepturi. Intre toate aceste naționalități, majoritatea covîrșitoare a populației R.S.F.S.R. o formează rușii.

Prin contribuția sa culturală, poporul rus ocupă un loc de frunte în dezvoltarea culturii mondiale. Nu există ramură a științei, artei sau literaturii pe care poporul rus să nu o fi îmbogățit cu geniul său. Numele oamenilor de știință și ale scriitorilor, ale pictorilor și compozitorilor ruși, numele marilor gînditori și ale neînfricaților revoluționari ruși au fost și sînt rostite cu respect în toate țările lumii.

Din mijlocul poporului rus s-au ridicat în decursul secolelor XVIII și XIX numeroși inovatori ai științei și tehnicii, printre care genialul învățat M. V. Lomonosov, marele matematician N. I. Lobacevski, fizicienii P. N. Iablocikov și A. S. Popov, A. F. Mojaiski, părintele aviației, chimistul de geniu D. I. Mendeleev, eminenții biologi I. I. Mecinikov și I. P. Pavlov, savanții materialiști K. A. Timiriazev și I. V. Miciurin și mulți alții.

Geniul poporului rus s-a manifestat cu o deosebită putere și în literatură. Numele marelui poet A. S. Pușkin, întemeietorul literaturii ruse noi, numele lui Derjavin, Griboedov, Krîlov, Lermontov, Gogol, Turgheniev, Dostoevski, L. Tolstoi, Nekrasov, Cehov, Gorki și ale altor scriitori ruși, numele marilor gînditori democrat-revoluționari Belinski, Herțen, Cernîșevski, Dobroliubov sînt bine cunoscute și prețuite în lumea întreagă.

La fel ca știința și literatura, muzica și artele plastice ruse au înscris în istoria culturală a omenirii creații strălucite.

La temelia creației celor mai de seamă reprezentanți ai culturii ruse au stat întotdeauna dragostea nemărginită față de poporul și patria lor, precum și înaltele idealuri ale întregii omeniri. Dezvoltarea culturii naționale ruse a mers paralel și în strînsă legătură cu dezvoltarea culturii mondiale. Realizările științei, literaturii și artei înaintate ruse au exercitat o puternică înrîurire în rîndul tuturor popoarelor Rusiei, precum și în rîndul altor popoare din lumea întreagă. In anii puterii sovietice, cultura a luat în R.S.F.S.R. un avînt uriaș. Datorită grijii permanente a partidului și guvernului, în republică funcționează azi o uriașă rețea de școli de tot felul, un mare număr de instituții științifice și de așezăminte cultural-educative.

Știința sovietică merge în pas cu știința din celelalte mari țări ale lumii, întrecînd-o chiar în unele domenii. Prin descoperirile și invențiile lor, prin participarea lor nemijlocită la practica construcției comuniste, oamenii de știință din R.S.F.S. Rusă ajută activ întregul popor sovietic în îndeplinirea marilor sale sarcini economice și aduc o contribuție din cele mai valoroase la dezvoltarea necontenită a științei mondiale.

Literatura sovietică rusă se situează pe cele mai înaintate poziții ideologice, înfățișînd viața nouă și omul nou din patria constructorilor comunismului. Scriitorii ruși, alături de scriitorii celorlalte popoare sovietice, dezvoltă în spirit creator metoda realismului socialist și continuă cele mai bune tradiții ale literaturii clasice ruse și mondiale. Mărturie stau minunatele opere ale unor scriitori și poeți ca A. Tolstoi, M. Șolohov, F. Gladkov, N. Ostrovski, A. Fadeev, K. Fedin, V. Maiakovski, A. Surkov, N. Tihonov, M. Isakovski, K. Simonov și ale altora, citite cu drag în toate republicile sovietice și în multe alte țări ale lumii.

In anii puterii sovietice s-au realizat în R.S.F.S.R. și minunate lucrări în domeniul muzicii și artelor plastice.

Marea cultură a poporului rus, apreciată de oamenii de pe întreg globul pămîntesc, a adus și aduce o neprețuită contribuție la tezaurul culturii mondiale.

I. BUNEA

Asocieri pentru contractarea cerealelor

In comuna Fundulea, raionul Brănești, numeroși țărani muncitori au încheiat contracte cu cooperativa, pentru vînzarea de cereale. Activiștii cooperativei i-au îndrumat pe săteni să formeze asocieri pentru a avea mai mari avantaje la contractări.

In urma muncii de lămurire, s-a și format o primă asociere care a încheiat contract pentru 34.300 kg de grîu.

In fotografia noastră, țăranul muncitor Tonea V. Nicolae semnează pe tabelul anexă al contractului primei asocieri pentru 1.000 kg de grîu.

In pag. a 2-a

Imbinarea rațională a diferitelor ramuri ale zootehniei
de DR. VIRGIL GLIGOR
membru în colegiul Ministerului Agriculturii și Silviculturii — director al Institutului de cercetări zootehnice.

Noutăți

● In scopul urmăririi problemelor de agrotehnică și de ameliorare a porumbului, pe diferite tipuri de sol, Institutul de cercetări pentru cultura porumbului a organizat în regiunea Craiova mai multe puncte de sprijin. Printre acestea este și gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din comuna Cortălești, unde se experimentează diferite metode de semănat (în rînduri, în rigole etc.), diferite lucrări de îngrijire (un număr diferit de prașile la adîncimi diferite, lucrări de îngrijire numai prin grăpat etc.), cît și felurite spații de nutriție a plantelor. Pe cîmpul de experiență, în suprafață de 3 ha, creat în această gospodărie, lucrează o echipă formată din 8 dintre cele mai vrednice colectiviste în frunte cu Maria Turtică.

● De curînd, mecanicul șef Ion Honțu, împreună cu mecanicii Vasile Gavrilă și Vasile Lăcătuș, de la gospodăria agricolă de stat „Pavel Tcacenco", regiunea Galați, au construit o mașină pentru împrăștierea îngrășămintelor chimice. In acest scop, au fost folosite materiale rebutate ca: roți, fier vechi, lemnărie. Noua mașină cu tracțiune mecanică pentru împrăștiat îngrășăminte chimice este compusă dintr-un coș cu o capacitate de 1.000 de kg din care poate răspîndi neîntrerupt superfosfat ori azotat de amoniu pe o suprafață de 5-10 ha. Lățimea de lucru a mașinii este de 15 m. Repartizarea îngrășămintelor se face complet uniform. Mașina este instalată pe două roți. Pornirea se face cu ajutorul unui ax cardanic de la tractor. Capacitatea de lucru zilnică a mașinii este de 60—80 ha. Cu ajutorul noii mașini se poate înlocui zilnic munca a 25—36 de oameni în 10 ore.

M. AUNEANU
corespondent

SĂGEȚI

Tehnicianul veterinar Bosonea Dumitru de la serviciul veterinar al raionului Gura-Jiului nu se deplasează pe teren decît pentru a încheia procesele-verbale în care să constate... moartea animalelor, pentru a se obține despăgubirile prin ADAS.

— Dacă nu face și el puțin pe mortul! Că așa musai ar veni tehnicianul să-l vadă!...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Nici o comună fără sector socialist puternic

A crescut întovărășirea

In comuna Săcueni, regiunea Ploești, au fost înființate pînă acum două întovărășiri agricole. Prima întovărășire, „1 Mai", avea la înființare numai 10,75 ha, cu 13 de membri. In perimetrul tarlalei acestei întovărășiri rămăseseră însă mulți țărani muncitori individuali, care încă ezitau a se înscrie în această formă de cooperare agricolă. Văzînd cu ochii lor rezultatele obținute în cadrul întovărășirii prin lucrările executate de tractoriștii de la S.M.T. Comișani, mulți dintre aceștia ca, de pildă, Dobre Stelian, Pîrvulescu Grigore și alții, au făcut cereri spre a fi înscriși. In prezent, întovărășirea „1 Mai" numără 94 de membri și s-a mărit cu 43 de hectare.

E. MIHAILESCU
corespondent

In raionul Zimnicea

De curînd, în raionul Zimnicea au luat ființă două noi unități agricole socialiste. Pe lîngă cele 6 întovărășiri agricole existente s-a înființat de curînd și o cooperativă de producție cu rentă, căreia i s-a dat denumirea de „Răscoala din 1907". In această cooperativă s-au înscris 39 de țărani muncitori, cu 102 hectare și atelajele necesare. Totodată, a fost organizată și o brigadă piscicolă.

VASILE ROMAN
corespondent

O nouă întovărășire

De curînd 40 de familii de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii din satul Ciulnița, comuna Leordeni, raionul Topoloveni, regiunea Pitești, și-au unit pămînturile formînd o întovărășire agricolă.

Printre primii care s-au înscris în noua întovărășire agricolă se numără țăranii muncitori Trănică Mihail, Braslă Gheorghe, Neagoe Ecaterina, Stănescu Alexe și Pîrjolea Maria.

GHEORGHE BARBU
corespondent

Pe teme ACTUALE

Cînd agronomii sînt „înlocuiți"

„Să-i folosim pe agronomi în locurile de muncă pentru care s-au pregătit". De cîte ori n-am auzit acest angajament din partea tovarășilor cu munci de răspundere, din cadrul direcțiilor agricole regionale și secțiilor raionale? Și totuși, cît de des se dă uitării îndemnul, angajamentul! Mi-am amintit de aceasta asistînd de curînd la revizuirea unui proces ce dezbatea o întîmplare plină de învățăminte, care a avut loc în vara trecută. De ce anume era vorba?

Intr-o dimineață din luna iulie trecut, președintele sfatului popular al raionului Craiova a chemat-o în birou pe inginera Predescu Aurora, tehnician cu protecția plantelor, și i-a dat ordin să plece la aria de treier din comuna Circea pentru a îndruma munca de treieriș.

S-a mirat mult, și pe bună dreptate, inginera. L-a întrebat cine o să supravegheze stropitul pomilor fructiferi de pe șoseaua Craiova-Caracal, la km 22, care trebuia să se facă neîntîrziat?

— Cine? s-a mirat președintele. Ne descurcăm noi. Ne-om pricepe la atîta lucru.

Ascultînd dispoziția dată, tehniciana cu protecția plantelor de la secția raională a plecat pe teren. Și, cum în același timp și stropitul trebuia făcut, președintele sfatului popular raional a dat dispoziție magazionerului cu produse insecticide să... livreze substanțele necesare stropirii. Iar acesta a eliberat... ARSENIT DE SODIU, și s-au făcut stropirile.

La scurtă vreme după stropire, a sosit aci un inspector din Direcția protecției plantelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, care a constatat, nici mai mult nici mai puțin, că pomii fructiferi de pe toată întinderea dintre două comune aveau coroanele complet arse, deoarece se folosise la stropit ARSENIT DE SODIU, în loc de arseniat de calciu sau de plumb, după cum ar fi trebuit. S-a încheiat deci un proces-verbal consemnîndu-se pagubele și, cum era și firesc, sfatul popular al raionului Craiova a fost tras la răspundere, fiind trimis în judecata arbitrajului de stat.

Concluzia? Să-i lăsăm pe inginerii și tehnicienii agronomi să-și îndeplinească sarcinile pentru care s-au pregătit în școli și facultăți. Să nu-i dislocăm de la treburi, încredințîndu-le alte misiuni străine de specialitatea lor. Altfel. Cei care nesocotesc justa folosire a agronomilor — ca președintele sfatului popular al raionului Craiova — pot avea personal serioase neplăceri. Dar nu trebuie uitat nici o clipă că și atunci chiar cînd cei care nesocotesc misiunea agronomilor nu suferă nici un fel de prejudicii, ei păgubesc în schimb buna desfășurare a lucrărilor agricole. Deci, încă odată, să nu uităm: omul potrivit, la lucrul potrivit. Sau, cum am adăoga parafrazînd: agronomii la treburile agrotehnice, și nu altcineva.

AL. RAICU

Ospăț, în zori de ziuă

FRAGMENT DIN ROMANUL „PE MARGINEA DUNĂRII" (VOL. II.)

Acțiunea fragmentului de față se petrece în luna februarie 1945.
În cele de mai jos este descris un episod care are loc după ce au fost confiscate pămînturile moșierești.

de ȘERBAN NEDELCU

Era încă devreme și satul părea adormit, dar nu era așa. La ora aceea, în casele cu ferestrele astupate cu pături, era forfotă mare. Înainte de a se însera, Angheluș Cataramă pregătise toporul și ascuțise cuțitele la tocilă. Adusese apă de la fîntînă și umpluse toate vasele. Nevastă-sa pusese căldarea pe pirostrii și făcuse loc de coceni bătuți.

Numai în pantaloni și-n cămașă, cu mînecile sumese pînă la coate, Angheluș luă toporul și se apropie de un bou care rumega liniștit. Îl lovi între coarne. Boul mugi scurt, se clătină și se prăbuși la pămînt. Omul încălecă apoi pe grumajii vitei, se plecă și-i tăie beregata cu cuțitul, slobozind un șuvoi negru de sînge.

În ajun, pe Angheluș îl chemase Vrabie la primărie și-i spusese răstit:

„Mîine să duci boii înapoi, la conac! Ai auzit? Dacă nu-i duci, să știi că te arestez!"

Angheluș era supărat foc. „Ia uite mă! zisese în gînd. Am muncit ca un rob la boier, nu mi-a plătit nici o simbrie și m-a alungat ca pe cîini. Acuma vine ciupitu ăsta și se rățoiește la mine. Nu dau nici un bou... De ce să dau? Măcar acu' să m-aleg și eu cu ceva".

Toată viața, Angheluș Cataramă a dorit să aibă și el o pereche de boi, plug și căruță. Să-și înjghebeze o gospodărie, să fie în rînd cu alți oameni. În ziua cînd Lisaveta i-i dăduse, inima îi tremura de bucurie. Se rugase la dumnezeu s-o binecuvinteze și se gîndise: „O să muncesc cu ei la cîmp. O să fac și căruțșie și o să m-ajung". De dragul vitelor, Angheluș nu mai știa pe ce lume trăiește. Se visa cu boii în funie, ducîndu-i la fîntînă să-i adape, ori se vedea adesea în car, îndemnîndu-i la drum. Cîteodată, se trezea din somn, aprindea lampa și ieșea-n tindă, să vadă ce fac boii. Le dădea să mănînce, îi țesăla, îi bătea cu palma pe spate și-i mîngîia pe frunte. De coarnele boilor a legat ciucuri roșii, de lînă, să nu-i deoache lumea și inima îi bătea aprig, de teamă să nu pățească ceva. „Doamne ferește! Să nu calce unul în groapă, să nu-și rupă vr-un picior și să mă lase sărac!" se gîndea Angheluș.

Ei, dar iată că de ce i-a fost frică tot n-a scăpat. Acuma trebuia să-i dea înapoi.

— Nu-i dau... Mă duc să-i ascund la frati-mio Ilie, la Butinel, a zis Angheluș către nevastă, povestindu-i tot ce pățise la primărie.

— De ce să-i duci la Ilie? Crezi că acolo n-o să-i afle? s-a împotrivit femeia.

— Atunci?

— Îi tăiem și-i mîncăm. Îi facem pastramă... a fost de părere femeia.

Angheluș Cataramă a stat multă vreme în cumpănă. „Să tai frumusețe de boi? Să omor vitele?" s-a întrebat fără să se poată hotărî.

— Decît să-i ducem înapoi, să-i taie Paștin și să-i vîndă, mai bine îi tăiem noi, a stăruit femeia.

Cu inima grea, la lumina unei lămpi chioare, Angheluș Cataramă jupui anevoie boul atîrnat de o grindă. Pînă în zori, abia izbuti să isprăvească lucrul. Duse pielea în odaie, îi dădu sare și-o ascunse sub pat. Carnea o urcă în pod, iar femeia prăji măruntaiele și topi seul. Trăgînd pe nas mirosul puternic de carne prăjită, Angheluș simți că-i vine greață. Își aduse aminte cum boul căzuse trăznit de muchea toporului, și parcă-i auzi geamătul, ca un oftat de om.

— Ce te-ai apucat să faci? Ai de gînd să-i frigi tot? Nu te mai saturi? se răsti la nevastă-sa care tocmai mușca dintr-o bucată de carne.

— Ce-ai cu mine? N-am dreptul să iau și eu o-mbucătură? i-o întoarse, țîfnoasă, femeia.

Bărbatul intră în odaie și închise ușa, izbind-o cu zgomot. Se trînti în pat, cu capul pe căpătîiul tare, umplut cu paie. În nări, îi stărui multă vreme mirosul de seu și de carne prăjită. Adormi, visîndu-se îngropat într-un maldăr de carne. I se păru apoi că valuri de sînge se abăteau asupra lui, să-l înece, că o cireadă de boi înota într-o apă roșie și boncăia înspăimîntător.

Abia se luminase de ziuă, cînd femeia îl trezi din somn:

— Anghele, scoal' că te caută! Nu-ș cine bate la poartă, îi spuse ea, speriată.

Angheluș Cataramă se uită pe fereastră. Vrabie intrase în curte și înainta către prispă, urmat de Pavel Chirilă. „Acu' am dat de dracu, își zise Angheluș. Au aflat c-am tăiat boul și-au venit să mă aresteze".

Se prefăcu că doarme, gîndindu-se să nu răspundă cînd vor bate la ușă. Fără să bată, Vrabie deschise ușa și vîrî capul în odaie. Strigă la Angheluș, cu voce aspră:

— Scoal' că-i tîrziu! Și-acuma dormi?

Angheluș începu să sforăie și nu răspunse. Vrabie se duse la el, îi înfipse o mînă în umăr și începu să-l zgîlțîie. „D-ăsta nu mai scap. Trebuie să mă scol", gîndi gospodarul. Se ridică în capul oaselor și începu să se frece la ochi.

— Ce e? Ce? întrebă prefăcîndu-se buimăcit de somn.

— Am venit să-ți aducem aminte. Du boii la conac, zise Vrabie.

— Doar pentru atîta v-ați ostenit? O să-i duc, n-aveți grijă! Să se lumineze mai bine. Da' stați jos! Stați pe pat! Iertați-ne, că n-avem nici un scaun, adăugă Angheluș, ridicîndu-se în picioare.

Vrabie își vîrî mîna în buzunar, scoase o batistă parfumată și-o duse la nas, prefăcîndu-se că și-l șterge. Aerul din odaie mirosea urît și era înăbușitor. „Ce nesimțiți! Mănîncă și dorm ca vitele, în murdărie. E mai curat dincolo, în tindă, la boi", își spuse el fără să se așeze.

— N-am venit să stăm. Îmbracă-te și hai să duci boii, rosti cu voce tare.

— Mi-ați intrat în casă, trebuie să-mi fac datoria de gazdă, stărui Angheluș. Nevastă, adu niște friptură să cinstim oaspeții. Scoate și niște murături. Sau poate-ați vrea și-o ciorbă? Am și două sticle de vin. Mi le-a dat aseară Bîrlogeanu. Am fost ieri pe la el de i-am ajutat la bătutul porumbului. Poftim. Stai, frate, pe pat, că doar nu dau turcii.

Angheluș Cataramă prinse mîna lui Vrabie și-l tîrî spre patul cu rogojină, silindu-l să se așeze. Apoi se întoarse repede pe călcîie, deschise fereastra prin care năvăli aerul proaspăt și înviorător și strigă:

— Gata femeie?

— Gata... Vin acu! se auzi de dincolo de ușă.

— Am femeie vrednică și pricepută. Să vedeți cum știe să gătească mîncăruri. Cînd ai gusta din mîncarea făcută de ea, nu mai uiți o mie de ani! Știe să facă șapte feluri de bucate. N-ai mîncat niciodată din bunătățile gătite de femeia mea?

„N-am mîncat și nici nu vreau să mănînc din mîna nespălatei tale, îi răspunse, în gînd, Vrabie. Să știu bine că mor de foame, și nu pun nimica pe limbă". Se răzgîndi repede. Din tindă, venea o aromă plăcută, de friptură. Se gîndi la vinul adus de la Ștefan Bîrlogeanu și hotărî: „rămîn și iau o gustare și pe urmă plecăm împreună cu ei..." Își scoase paltonul și se așeză pe pat, făcîndu-l să scrîșnie.

Angheluș așeză masa țărănească, măruntă, cu trei picioare; femeia aduse o strachină învîrfuită cu friptură, puse pe masă trei pahare și un cuțit. Ieși din nou în tindă și se întoarse c-o furculiță. O șterse cu poala șorțului și i-o întinse lui Vrabie sfioasă, cum se cuvine să fie o femeie cu un străin. Angheluș tăie o felie de pîine și o dădu, zîmbind, oaspetelui. Apoi îl îndemnă și pe Pavel Chirilă:

— Ia, măi Pavele! Ia și mănîncă, frățîie!

Începură să mănînce. Nu mai vorbea nimeni și nu se auzeau decît clefăitul gurilor și gîfîitul lui Pavel Chirilă care mînca repede și gemea. Tăcerea nu era întreruptă decît atunci cînd ciocneau paharele și beau vinul. Cataramă nu mînca. Se îngrijea de oaspeți, tăindu-le pîinea și umplînd paharele, dar la băutură nu se codea.

— Aha! Bun! făcea el, la fiecare pahar, ștergîndu-și cu palma mustățile sluțoase.

Vrabie nu zicea nimic și n-avea timp să se gîndească. Își juca ochii privind lacom cînd la Pavel Chirilă care se umpluse pe mîini de grăsime, cînd la Angheluș Cataramă. Cu mustățile umezite de băutură, acesta turnă iarăși în pahare, apoi se duse fuga în tindă și mai aduse încă o strachină de friptură.

— Luați și mîncați, frățiilor!...

— Da' tu de ce nu mănînci? îl întrebă Vrabie, luînd din strachină o bucată mare de ficat prăjit și începînd să înfulece lacom.

— Eu sînt sătul. Am mîncat toată noaptea, minți Angheluș. Hai să mai bem un vin. Noroc!

— Noroc! E strașnic vinul. Mulțumesc, zise Vrabie, golind paharul.

Curînd, strachina de friptură se goli iarăși. Angheluș Cataramă vru să se ducă în tindă și s-o umple din nou, dar Vrabie îl opri cu un gest.

— Ajunge! Am mîncat și-am băut pe săturate. Acum hai să trecem la ale noastre, Anghelușe, ia boii și du-i la conac.

— Duc numai unul. Pe celălalt nu-l mai am. L-am tăiat, răspunse încurcat Angheluș.

Vrabie îl fulgeră cu ochii plini de minie.

— L-ai tăiat? De ce l-ai tăiat? Să știi că te mănîncă pușcăria!

Angheluș nu răspunse și Vrabie țipă încă o dată:

— De ce l-ai tăiat?

— Era bolnav. Avea dalac!... Mi-a fost teamă că moare! minți din nou gospodarul, fără să se gîndească îndeajuns.

— Dalac?

Vrabie simți că se clatină. Își descheie grăbit gulerul cămășii și-i pieri tot sîngele din obraji.

— Ticălosule! Mi-ai dat carne de vită bolnavă. D-aia n-ai luat de loc din mîncare?

Vocea groasă, răstită a lui Vrabie îl făcu pe Anghel să tremure. De frică, spuse o nouă minciună:

— D-aia!

— Minți! Boul n-a fost bolnav. Nevastă-ta a mîncat mai mult decît noi, se vîrî în vorbă Chirilă.

— N-a fost bolnav. L-am tăiat așa, ca să nu-l dăm, spuse și femeia lui Cataramă.

— Ba a fost bolnav!...

Vrabie nu se mai putu stăpîni. Îmbujorat la obraji, se repezi la Angheluș Cataramă și-i trînti un pumn în bărbie.

— Ai tăiat boul, ticălosule! Te arestez! O să-nfunzi pușcăria!

— Mă arestezi? De ce mă arestezi? întrebă Angheluș, privind uluit la Vrabie. Mă arestezi tu pe mine?

Cuvintele de amenințare ale lui Vrabie îl scoaseră din fire. Se smulse deodată din loc, se plecă de mijloc, vîrî mîna sub pat și scoase toporul.

— Ieșiți din casa mea, că vă tai ca pe boul! Ieșiți! răcni el cît îl ținură puterile.

Experimentarea sistemului de salarizare îmbunătățit

Discuții rodnice

Sala mare a clubului devenise neîncăpătoare. Din mai toate secțiile, din ateliere și birouri, lucrătorii de la gospodăria de stat Berești, regiunea Galați, se adunaseră pentru a discuta măsurile privind aplicarea experimentală a sistemului îmbunătățit de salarizare.

La început s-a dat citire „Regulamentului de salarizare și premiere a muncitorilor și maiștrilor din unitățile agricole ale statului". Oamenii ascultau cu atenție, notîndu-și din cînd în cînd în carnetele.

Cu interes deosebit au fost discutate prevederile pentru angajările sezoniere și metoda de pontaj pe ceată. Pe bună dreptate un funcționar a spus:

— Evidența de pînă acum constituia o adevărată birocrație. Fiecare muncitor trebuia să aibă fișă de pontaj. Se iroseau kilograme de hîrtie, ore și chiar zile întregi pentru o muncă migăloasă și plictisitoare, care, de fapt, nu folosea nimănui. Acum, potrivit noilor indicații, angajările și evidența muncitorilor în acord se fac pe grupe de muncitori sezonieri, numite cete. Fiecare ceată are un responsabil care este răspunzător de întreaga lucrare ce trebuie efectuată.

A vorbit apoi și Năstase Marcu, muncitor sezonier, care lucrează în sectorul viticol. La lucrările în regie, el cîștiga pînă acum circa 14 lei pe zi.

— Am primit de curînd cîștigul pe luna aprilie — a spus el. Am fost foarte bucuros. A fost mărită categoria maximă de salarizare de la 18 lei la 28 lei. Datorită acestui fapt, luna trecută am cîștigat la lucrările efectuate în regie 21-22 lei pe zi, în loc de 14 lei.

Discuții vii s-au purtat și în jurul planului de măsuri tehnico-organizatorice, privind îmbunătățirea procesului de organizare a muncii etc. La gospodăria de stat Berești, mulți maiștri care înainte îndeplineau munca de simpli supraveghetori, acum lucrează direct în producție. Gh. Ionașcu, maistru crescător de vaci, a spus cu vădită mulțumire:

— Munca de supraveghetor de pînă acum nu-mi plăcea deloc. Trebuia să văd ce fac alții. Noua schemă de organizare mi-a înlesnit să iau parte direct la procesul de producție. Mi s-au dat în grijă 10 vaci. Mai supraveghez și buna îngrijire a altor 47 vaci. Trecerea în procesul producției mi-a sporit cu mult cîștigul. Înainte primeam 500 lei lunar. În luna aprilie salariul meu de bază s-a ridicat la 800 lei.

S-au dezbătut pe larg și alte probleme de organizare a muncii: simplificarea normelor de acord (înainte erau 400 asemenea norme și, bineînțeles, aplicarea lor era foarte... relativă), introducerea sistemului de evidență primară, reorganizarea brigăzilor pe secții și sectoare de producție. S-au făcut propuneri prețioase. Muncitorii Gh. Ionașcu și Petre Panait, de pildă, au propus scoaterea vitelor în tabără și pășunatul prin rotație. Alți vorbitori, susținînd aceste propuneri, au arătat că în acest timp se pot efectua unele modificări la grajduri, refacerea canalelor de scurgere etc. S-a propus de asemenea ca utilajul agricol nefolosit de gospodărie să fie predat altor unități. În felul acesta se reduc plățile de amortisment și crește totodată rentabilitatea gospodăriei.

În încheiere, lucrătorii de la gospodăria de stat Berești s-au angajat să muncească mai bine, să efectueze lucrările agricole la timp, să reducă prețul de cost al lucrărilor, ca astfel gospodăria lor să devină o unitate socialistă rentabilă.

M. A.

Din toată lumea

Creșterea zebului în Azerbaidjan

Cunoscut mai mult sub numele de „boul cu cocoașă", zebul este un animal domestic, a cărui origine se pierde în noaptea timpurilor. Din India, el a ajuns în Egipt și apoi în Africa. Cu vremea, numărul lor s-a rărit din ce în ce, iar astăzi se găsesc mai mult în stare de sălbăticie în cîteva locuri de pe glob.

În Azerbaidjan (U.R.S.S.), pe țărmul Mării Caspice, zebul este crescut însă în ferme speciale. Prin încrucișarea lui cu vaci obișnuite s-a obținut un hibrid a cărui greutate întrece cu 200 kg

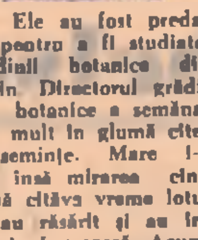

pe cea a zebului și care dă 1.500 — 2.000 litri de lapte, cu un procent de 7 la sută grăsime pe an.

Lotusul renaște

Asemănător nufărului ce crește în apele noastre, întrecîndu-l însă cu mult în frumusețe și mărime, lotusul este o plantă de apă, ce crește mai cu seamă în țările calde.

Cu cîteva sute de ani în urmă, în China, lotusul era socotit — datorită neasemuitei lui frumuseți — o plantă sfîntă, fiind cultivat cu multă grijă în jurul templelor și pagodelor. De curînd, în vechea albie a unui rîu care și-a schimbat cursul acum cîteva secole, au fost descoperite, sub un strat gros de turbă, semințe de lotus.

Ele au fost predate, pentru a fi studiate, grădinii botanice din Pekin. Directorul grădinii botanice a semănat mai mult în glumă cîteva semințe. Mare i-a fost însă mirarea cînd după cîtva vreme lotușii au răsărit și au început să crească. Acum, vizitatorii grădinii botanice din Pekin admiră minunatele flori de lotus renăscute după cîteva secole.

Noutăți despre satelitul artificial sovietic

Mai întîi, în cîteva cuvinte, să lămurim ce înseamnează un satelit artificial. Se știe că pămîntul pe care locuim, este un satelit al soarelui, adică o planetă aflată în cîmpul său de atracție. El nu cade însă niciodată în soare, ci se învîrtește neîntrerupt în jurul lui, pe un drum aproape circular, cu o viteză amețitoare de 30 km pe secundă. Dar și pămîntul are un satelit al său, luna, care cu toate că este atrasă de el, nu cade niciodată pe pămînt.

Dacă aceste lucruri ne par firești, cînd este vorba de corpuri cerești naturale, ele capătă un aspect mai interesant atunci cînd ne gîndim la un satelit artificial, adică la un corp ceresc făcut de mîna omului. Și totuși, acest lucru este posibil. În anul geofizic internațional, de pe pămînt vor fi lansați doi sateliți artificiali: unul din Uniunea Sovietică și celălalt din S.U.A. Fiecare satelit se va mișca în jurul pămîntului

cu o viteză de 28.000 km pe oră, la o înălțime de 1.300 km. El va putea fi văzut de pe pămînt ca o stea strălucitoare ce se deplasează cu mare iuțeală (înconjoară globul pămîntesc în 2 ore). Aparatele aflate pe sateliții artificiali vor înregistra din universul înconjurător o serie de date foarte prețioase pentru știință.

Satelitul pe care-l va lansa Uniunea Sovietică va avea o greutate de cinci ori mai mare decît cea a satelitului american.

Cîteva probleme în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor și rentabilitatea gospodăriilor agricole colective

(2) Îmbinarea rațională a diferitelor ramuri ale zootehniei

Dr. VIRGIL GLIGOR
membru în colegiul Ministerului Agriculturii și Silviculturii — director al Institutului de cercetări zootehnice

Fără o îmbinare armonioasă a tuturor ramurilor agriculturii, nici una din aceste ramuri nu se poate dezvolta deplin, nu se poate realiza producția maximă pe unitatea de suprafață.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective permite să se utilizeze în mod rațional forța de muncă din gospodărie în tot cursul anului.

S-a văzut că, acolo unde se dezvoltă o singură ramură de producție, există în unele luni ale anului vîrfuri de muncă, cînd sînt solicitate în exces toate forțele gospodăriei, pe cînd în alte luni ale anului, colectiviștii nu sînt folosiți suficient într-o activitate obștească productivă.

Îndată ce gospodăria se dezvoltă multilateral, forța de muncă este folosită ritmic și uniform în toate lunile anului, iar productivitatea muncii crește.

O dată cu crearea unor ramuri suplimentare de producție, scade proporțional volumul cheltuielilor generale (administrative) pe unitatea de produs, deci se micșorează prețul de cost.

Îmbinarea rațională a diferitelor ramuri ale zootehniei duce de asemenea la creșterea veniturilor, prin folosirea deșeurilor sau a resurselor naturale. Așa, de pildă, se pot dezvolta paralel creșterea vacilor de lapte și a porcilor, sau piscicultura cu creșterea păsărilor de apă etc.

Prin creșterea păsărilor în regiunile cerealiere se valorifică în cele mai bune condiții grăunțele căzute pe cîmp sau în decursul manipulării cerealelor.

Trebuie să se ia în considerare faptul că pentru creșterea animalelor se cultivă unele plante furajere cu ajutorul cărora se pot întocmi asolamente raționale. Se știe că asolamentul este una din măsurile agrotehnice importante pentru obținerea unor recolte bogate. Fără o rotație rațională și o proporție justă între culturi, producția vegetală cu greu va putea depăși recoltele mici obținute încă în unele regiuni ale țării noastre.

În anumite zone, cultura ierburilor perene este foarte indicată pentru a asigura o structură bună solului, iar aceste ierburi pot fi folosite pe deplin, cu eficiență maximă, numai prin intermediul animalelor. Asolamentul clasic impune cel puțin o solă cu ierburi.

În afară de asolamente, producția vegetală poate fi sporită prin aplicarea îngrășămintelor organice sau chimice. Cel mai complet și în același timp cel mai ieftin îngrășămînt este gunoiul de grajd. Fără aplicarea gunoiului pe scară tot mai largă, deci fără a dezvolta creșterea rațională a animalelor, nu se va putea spori producția medie de cereale la ha.

De aceea gospodăriile colective trebuie să întocmească planuri de producție care să asigure dezvoltarea rațională a gospodăriei, să repartizeze just forțele de producție, să asigure acumularea de resurse materiale și să asigure totodată justa lor distribuție între ramurile de producție.

O dezvoltare multilaterală, armonioasă a gospodăriei asigură sporirea avutului obștesc și ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Îmbinarea justă a ramurilor de producție duce la accelerarea circulației produselor și la recuperarea ritmică a veniturilor.

Circulația rapidă a mijloacelor investite în producție are o importanță

(Continuare în pag. a 4-a)

Ce să citim

V. GROSSMAN: Pentru o cauză dreaptă

Despre faptele de eroism ale oamenilor sovietici în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, scriitorii sovietici au scris cărți dintre cele mai interesante și mai emoționante.

Romanul *„Pentru o cauză dreaptă"* al lui V. Grossman, apărut de curînd în editura „Cartea Rusă", ne înfățișează un tablou în care vedem cum poporul sovietic s-a ridicat spre a apăra patria socialistă împotriva atacului armatelor hitleriste.

Romanul conține capitole emoționante, pline de un real dramatism: alături de descrierea faptelor de front, urmărim tragedia copiilor orfani care rătăcesc flămînzi prin ploaie și noroi pe drumurile retragerii. Cunoaștem eroismul unor femei care au trecut să muncească în locul bărbaților și fiilor lor plecați pe front. Întovărășim de asemenea prin gloanțe și flăcări convoaiele de refugiați, trenurile de răniți, coloanele de ostași și la fiecare din aceștia, în sufletele și inimile lor, întrezărim credința vie în izbînda finală.

Războiul a unit și mai strîns pe oamenii sovietici, făcîndu-i să se ridice ca un torent împotriva dușmanului cotropitor, însuflețindu-i cu o nemăsurată dorință de a învinge, de a zdrobi pe vrăjmaș.

Înfățișîndu-ne în pagini de o mare frumusețe artistică măreția luptei *pentru o cauză dreaptă*, pentru viața și libertatea poporului, romanul lui V. Grossman ne însuflețește, ne dă oglinda unei puternice încrederi în victoria cauzei comunismului, cheamă la o slujire devotată a poporului și a patriei, la apărarea celui mai de seamă bun al zilelor noastre — pacea între popoare.

La Institutul de cercetări zootehnice

În grajdul experimental al secției de alimentație de la Institutul de cercetări zootehnice din București, numeroase animale sînt folosite pentru experiențe.

În clișeu: Inginera chimistă Emilia Petrache și laborantul Gh. Burcescu, culegînd datele rezultate din aceste experiențe.

Foto: SEVERIN PICKER

Cronica unor îndărătnici

De-l întrebi de ce nu vrea să vină
Și de ce tot caută pricină,
Îți răspunde calm: „Din partea mea,
Chiar și-acuma aș putea intra.
Dar nu vrea cu nici un chip nevasta.
Nu și nu! Tot satul știe asta.
Cică a trudit o viață-ntreagă
Ca să poată să-și trăiască-n pace,
Mîine, bătrînețea hodoroagă.
Vrei s-o cerți, s-o drăcui? Nu se face!
Eu am și hîrtia-n buzunar.
Pot ca s-o semnez și-acuma, dar
Dacă nu își dă aviz și baba,
Tot degeaba".

Dacă ai s-o-ntrebi pe ea, la fel
O să-ți spună ce ți-a spus și el:
„Eu să nu mă-nscriu? Din partea mea,
Chiar și-acuma aș putea intra.
Dar nu vrea cu nici un chip bărbatul.
Nu și nu! Îl știe doar tot satul,
Cică toată viața, pe spetite,
A trudit pentru pămînt și vite
Și nu vrea ca boulenii lui
Să-i dea azi pe mîinile oricui.
Eu am și hîrtia-n buzunar.
Pot ca s-o semnez și-acuma, dar
Dacă nu semnează și moșneagul
Eu de una nu pot trece pragul".

Mîine cînd i-oi întîlni-mpreună
Tot același lucru au să spună?

PETRE POPA

NICI O GRIJĂ...

BURUIENILE ÎNTRE ELE:
— Păzea, că trece tehnicianul agricol!
— Nici o grijă, nu prea se amestecă el în treburile noastre...

Critica... de jos

Cabinetul directorului dintr-o gospodărie agricolă de stat. Directorul se află la birou. Intră foarte agitat responsabilul cu fermele de animale.

R: — Tovarășe director, tovarășe director, o mare nenorocire.

D: — Ce nenorocire?

R: — Vai de păcatele mele! Trebuie... trebuie să vă critic, vai de păcatele mele.

D: — Să mă critici! De unde ți-a venit ideea asta?

R: — Nu din capul meu, tovarășe director. Vă jur că nu din capul meu, dar s-au repezit cu toții în ședință la mine: tu ești șef peste fermele de animale, tu trebuie să-l critici pe director. Și Ionescu, îl știți, ăla de l-ați avansat, nu l-ați mai fi avansat, sare cu gura că trebuie să scriu un articol pentru gazeta de perete. Un articol în care să critic lipsurile direcțiunii.

D: — Ce lipsuri tovarășe? ce lipsuri cunoști dumneata?

R: — Ce lipsuri să cunosc eu, vai de păcatele mele? Eu nu știu nici o lipsă. Dar dacă ei...

D: — Așa, vasăzică, ai zis da. Atunci ce mai stai? Mergi de mă critică tovarășe. Eu nu înăbuș critica de jos. Numai să fie o critică justă, principială.

R: — Nu pot, tovarășe director. Cum să plec fără să vă citesc.

D: — Ce să-mi citești?

R: — Articolul. Că doar nu era să-l pun la gazetă fără aprobarea dumneavoastră. M-am gîndit că poate binevoiți să mă ajutați.

D: — Ei hai, hai, citește.

R: — Citesc, să trăiți.

În timpul citirii, R urmărește reacțiile directorului, și tonul lui depinde de acestea. *„Direcțiunea noastră are mari lipsuri. Direcțiunea nu se îngrijește de problemele care privesc bunul mers al gospodăriei. De exemplu, nu s-a îngrijit să facă repararea grajdurilor. Direcțiunea manifestă nepăsare față de om. Dormitoarele noastre sînt neîncăpătoare, cantina nu este prea bună. Direcțiunea poartă vină că gospodăria noastră a rămas în urmă cu însămînțarea porumbului hibrid. Să sperăm că direcțiunea va lua măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri". Cam asta ar fi tot, să trăiți.*

D: — Articolul nu-i rău. Dar mai trebuie șlefuit.

R: — A! Păi sigur că trebuie șlefuit.

D: — Mai ales ca formă.

R: — Mai ales ca formă, să trăiți.

D: — Mda. Voi încerca să te ajut. Cum ziceai că începe articolul? „Direcțiunea noastră are mari lipsuri. Dir..."

D: — Lipsuri or mai fi ele, tovarășe. Ce vrei, numai cine nu muncește nu greșește.

R: — Așa-i, tovarășe director.

D: — Lipsurile nu sînt mari. Sînt destul de neînsemnate. Sînt chiar foarte mici.

R: — Foarte mici, să trăiți. Atunci să zicem aici „foarte mici lipsuri". E bine?

D: — Hm, merge. Mai departe.

R: — „Direcțiunea nu s-a îngrijit de problemele care privesc bunul mers al gospodăriei".

D: — Mda, fraza nu e prea rău compusă. Însă negația, negația îi strică din curgătoare, din muzicalitate.

R: — Îi strică, tovarășe director. Sigur că-i strică. Așa dar, fără negații.

D: — Mda, mai departe...

R: — „Direcțiunea poartă vină că gospodăria noastră a rămas în urmă cu însămînțarea porumbului hibrid".

D: — Ei, aicea, tovarășe dragă, e o greșeală de fond. Dumneata privești direcțiunea ca pe vremea burgheziei, ca un organ rupt de mase. E nejust, e nejust, tovarășe. Dumneata uiți un lucru esențial. Astăzi direcțiunea e aleasă din mijlocul maselor. Și cine sînt masele?

R: — Păi cine să fie? Noi.

D: — Așa e. Și ca urmare firească, grijile maselor sînt și ale direcțiunii și grijile direcțiunii sînt și ale maselor. Și cine sînt masele?

R: — Noi, să trăiți.

D: — Just. În consecință, direcțiunea fiind strîns legată de mase, cine răspunde de neîndeplinirea cutărui sau cutărui lucru?

R: — Masele. Și cine sînt masele? Noi!

D: — Just. Corectează.

R: — Am corectat, să trăiți.

D: — Mda... Ia să auzim, cum sună?

R: — „Direcțiunea noastră are foarte mici lipsuri. Ea s-a îngrijit de problemele care privesc bunul mers al gospodăriei noastre. De exemplu, o să se îngrijească și de repararea grajdurilor pentru vaci. Dormitoarele noastre sînt încăpătoare, cantina prea bună. Noi sîntem de vină că gospodăria noastră a rămas în urmă cu însămînțarea porumbului hibrid... Sîntem siguri că direcțiunea va lua toate măsurile pentru lichidarea acestor lipsuri".

D: — Ei, așa mai merge. Și n-am făcut decît mici schimbări de formă. Acum articolul e...

R: — De formă, să trăiți, de formă.

M. MOISESCU

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE ȘI ÎNTOVĂRĂȘIRILOR AGRICOLE

Creditele pe termen lung—mijloc însemnat de întărire a gospodăriilor colective

Banca agricolă este o instituție specială de credit, care are menirea să deservească cu mijloace financiare agricultura, pentru ca rămînerea în urmă a acestui important sector al economiei naționale să fie înlăturată cît mai grabnic. Îndreptîndu-și întreaga atenție asupra problemelor de producție ale unităților socialiste, exercitînd asupra lor controlul prin leu, Banca agricolă contribuie la întărirea lor economică, prevenind și înlăturînd la timp abaterile de la disciplina financiară și de la sarcinile de plan.

Sucursala regională Constanța a Băncii agricole deservește în prezent 326 de gospodării colective și 315 întovărășiri.

Prin credite pe termen lung acordate de sucursala noastră, gospodăriile colective și-au sporit în ultimii 2 ani valoarea fondurilor fixe cu peste 41 milioane lei. In 1956, creditele pe termen lung acordate gospodăriilor au fost cu 29,50 la sută mai mari decît în anul anterior.

Din creditele primite în primii 2 ani de funcționare a Băncii agricole gospodăriile colective au cumpărat 34.431 de animale, 778 de mașini agricole și motoare, au construit 692 de clădiri destinate producției (grajduri, maternități și îngrășătorii pentru porci, saivane, magazii) și au plantat 1.521 hectare cu vii și pomi fructiferi. Toate acestea reprezintă o puternică bază de producție. Creșterea veniturilor și schimbările survenite în structura lor arată că în gospodăriile agricole colective a fost creat, cu ajutorul creditelor, un puternic sector zootehnic. In timp ce veniturile provenite din producția vegetală au sporit într-un an cu 24 la sută (în cifre absolute aproape 9 milioane lei), cele obținute în sectorul zootehnic au înregistrat o creștere de 36,74 la sută. Anul acesta, greutatea specifică a veniturilor obținute din sectorul zootehnic va continua să crească.

Analiza făcută de sucursala noastră a scos la iveală faptul îmbucurător că pe lîngă creditele acordate de bancă tot mai multe gospodării își procură fonduri fixe necesare reproducției socialiste lărgite, cu mijloace proprii.

Mai mult de jumătate din mijloacele proprii folosite în finanțarea investițiilor s-au utilizat prin intermediul băncii, unde au fost depuse în contul fondului de bază indivizibil. In acest fel, gospodăriile și-au asigurat într-o bună măsură mijloacele de transport necesare desfășurării procesului de producție. Unele gospodării, cum e cea din Straja, au în prezent cîte 4 autocamioane.

Creșterea volumului de fonduri fixe, ca urmare a realizării planului de credit și a finanțării investițiilor prin mijloace proprii, a dat multor gospodării colective posibilitatea să ramburseze o parte din împrumuturi. Deși efectele secetei din anul trecut au fost resimțite în regiunea Constanța mai mult decît în oricare altă parte a țării, gospodăriile colective au rambursat 7.232.000 lei din creditele primite, sumă ce reprezintă o creștere de 63,89 la sută, față de anul anterior.

In afară de creditele pe termen lung, sucursala Băncii agricole a acordat gospodăriilor colective și împrumuturi pe termen scurt pentru procurarea de mijloace circulante (semințe, îngrășăminte, saci etc).

Noi, cei care lucrăm la sucursala regională Constanța, ne vom strădui să contribuim și de aici înainte la întărirea economică a gospodăriilor colective, ajutîndu-le să-și sporească prin investiții cît mai multe volumul fondurilor fixe, necesare pentru continua lărgire a reproducției socialiste.

I. MARINESCU
directorul sucursalei regionale Constanța a Băncii agricole

S-au unit două gospodării colective

In raionul Adamclisi s-a petrecut nu de mult un fapt ce merită atenție. Mica gospodărie colectivă din satul Mircești, formată din 21 de familii, s-a unit cu puternica gospodărie colectivă din comuna Ioan Corvin. Unirea celor două gospodării reprezintă un mare pas înainte pe calea făuririi unor unități agricole puternice.

Unirea este folositoare colectiviștilor din ambele gospodării și-n primul rînd celor din Mircești. Zilele-muncă pentru aparatul administrativ se vor reduce aproape la jumătate. Creșterea numărului colectiviștilor și a suprafeței de pămînt va permite gospodăriei, pe lîngă o mai bună organizare a muncii, și înființarea unor noi ramuri de producție ceea ce va duce la mărirea veniturilor.

Unirea exercită influență și-n afara gospodăriei nou create. Urmîndu-le exemplul celor din satele Mircești și Ion Corvin, colectiviștii din Făcila și Saligny „duc tratative" pentru unirea gospodăriilor lor.

Cînd președintele e „lasă-mă să te las"

Membrii întovărășirii „1 Mai" din satul Salahoru, raionul Bacău, s-au ținut toată primăvara de capul consiliului de conducere ca să organizeze plivitul griului. Pascu Nicolae, președintele întovărășirii, le-a promis mereu că va organiza plivitul, dar nu s-a ținut de cuvînt. Griul mai este și acum neplivit.

Secția agricolă a sfatului popular raional să ia măsuri ca în întovărășirea din satul Salahoru muncile să fie bine organizate și executate la timp. Altfel, întovărășiții în loc să se bucure de avantajele pe care le are munca în comun vor avea de pierdut, iar întovărășirea va bate pasul pe loc.

BILCU D. VASILE
corespondent

ÎNCEPUT promițător

Cînd am părăsit cooperativa de producție agricolă cu rentă „1 Mai" din satul Grănicerl, raionul Criș, m-am pomenit purtat de gînduri spre lumea basmelor copilăriei, la acel Făt-Frumos care creștea într-un singur an cît creșteau alții în zece.

...La început — n-au trecut de atunci nici 2 luni — au fost 18 familii. Au inventariat bunurile: 11 cai, 5 pluguri, 3 căruțe, o semănătoare de păioase, una de porumb, 3 grape. Le-au evaluat. Au cîntărit apoi pămîntul fiecăruia în funcție de rodnicie și folosință. Au socotit că au 70 de hectare. Le-au comasat. Au pregătit sămînța de porumb, de orz și de ovăz, de cînepă, de sfeclă, de horceag, de sfeclă furajeră, de legume. Griu aveau de cu toamnă. Au arat unde nu-i ogor. Au dus gunoi de graid. Au grăpat.

Intre timp, s-au dat în vorbă despre cooperativa lor cu rudele, cu prietenii și cu vecinii. Aceștia îi ascultă. Ii și văd. Au pășit cu dreptul, cum se zice, recunosc ei. Chiar și cei mai neîncrezători. Și nu mai șovăie. Li se alătură. Nu cîte 1—2, ci cîte 7—8 odată. Intr-o lună, numărul li se dublează. Intr-a doua, se ridică la mai mult de triplul lui.

Vin toate rudele lui Moise Albu, secretarul-casier: doi frați — Dumitru și Toma — și un cumnat — Gheorghe Ungureanu. Vin și prietenii lui Moise: Gheorghe Schreiffert, Moise Botaș, Sîrb Andrei. In numai 2 luni de la înființare se fac 58 de familii.

Crește în același timp și suprafața. La sfîrșit ajunge la 342 de hectare.

...Și-au pus noii cooperatori 84 ha porumb, din care 30 cu hibrid. L-au semănat în rînduri drepte. Au trecut în plan să-i dee trei prașile și să culeagă 4.000 kg de boabe la ha. Dar președintele și secretarul speră să culeagă pe puțin 5.000. Iar la anul viitor vor iriga măcar 20 de ha. Tot au în apropiere pîrîul Baderi. Și tot aici vor face o crescătorie de gîște. Cît despre porcii, oile și vacile pe care au de gînd să și le cumpere, pentru acestea au pășune minunată, dincolo de apă. Dar întîi să pună mîna pe ceva parale. Au din ce: butași de sfeclă furajeră — 6 ha, sfeclă de zahăr — 24, cînepă pentru fuior vreo 5, grădina de legume, cerealele pe care le vor vinde statului.

O cooperativă de producție agricolă al cărei început e cît se poate de promițător. Dacă va merge tot așa, de bună seamă că va crește și pe mai departe, tot ca Făt-Frumos din basme.

NICOLAE COMANICI

La gospodăria agricolă colectivă „Inainte" din Goțofenii din față, raionul Filiași, se lucrează din plin la întreținerea culturilor.

In prima fotografie: brigada colectivistului Ion Bulga la prășitul florii-soarelui.

In cea de a doua fotografie: colectivistul Ion Pîrjol legînd prunii în livada gospodăriei.

Foto: SEVERIN PICKER

Stavilă eroziunii solului

In regiunea dealurilor și colinelor Subcarpaților meridionali, se găsesc două podgorii renumite atît în țară cît și peste hotare, prin produsele de calitate pe care le dau: este vorba de podgoriile Drăgășani și Dealul Mare.

Cea de a doua cuprinsă între Teleajen și Buzău-Nișcov, avînd o lungime de 65 de km. și o lățime medie de 5 km, prezintă un relief foarte frămîntat, fapt care a avut ca urmare adîncirea văilor, distrugerea interfluviilor și mai ales grăbirea eroziunii solului.

Bazin pentru colectarea apei provenite din precipitații la secția Uriați a gospodăriei de stat „Tudor Vladimirescu".

Cercetîndu-se cu atenție procesul de eroziune de pe coastele plantate cu vie, se constată că acest fenomen înaintează an de an cu mare repeziciune. Din cele circa 18.000 ha. cultivate cu vie în podgoria Dealul Mare, o parte însemnată din suprafață este atinsă de eroziune.

Una din cauzele principale care au dus la această stare de lucruri este nerespectarea regulilor minime antierozionale, lucrările executîndu-se în cea mai mare parte din deal în vale. In felul acesta s-a înlesnit spălarea și distrugerea solului fertil de către ploile torențiale, crearea ogașelor, ravenelor și torenților și provocarea inundării terenurilor de la șes. O dată cu spălarea solului fertil de pe coaste, s-a produs dezgolirea butucilor de vie, ceea ce a dus la crearea a numeroase goluri în vii, la scăderea simțitoare a producției.

In scopul stăvilirii eroziunii solului și refacerii terenurilor degradate, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, începînd din anul 1954, a luat în studiu această regiune, întocmind și executînd prin organele sale diferite lucrări. Cele dintîi lucrări experimentale au fost făcute la I.C.A.R. Valea-Călugărească, obținîndu-se astfel primele rezultate concludente în combaterea eroziunii. Pe baza acestor rezultate, s-au executat în anii următori lucrări asemănătoare și la gospodăria agricolă de stat „Tudor Vladimirescu" cu sediul în Valea-Călugărească.

Lucrări antierozionale

Această unitate are în prezent o suprafață de circa 2.000 de ha., din care peste 85 la sută este ocupată cu vie.

In anii 1955 și 1956 au fost executate în această gospodărie în punctele Valea Nicovani, Valea Nucetului și Valea Mieilor, pe o suprafață de peste 150 de ha., diferite lucrări antierozionale. Mai întîi s-a trecut la organizarea teritoriului prin crearea de parcele optime pentru exploatare și a unei rețele de drumuri care să asigure transportul produselor la centrele de prelucrare. In scopul opririi fenomenului de spălare, în parcele s-au executat canale de reținere și dirijare a apei și benzi de arbuști. Pe coastele cu pante mari s-au făcut terase, adică trepte din pămînt pe care se plantează via, lucrările culturale fiind executate în bune condiții. Astfel, scurgerile provenite din ploi au fost oprite în întregime.

De asemenea, pe firul văilor s-au construit baraje în scopul opririi adîncirii acestor văi, cît și opririi pămîntului ce este transportat de ape.

Deoarece asigurarea apei necesare stropitului viei constituie o problemă foarte grea, întrucît gospodăria cheltuia anual sume foarte mari cu transportul apei pe coaste, au fost construite un număr de bazine din beton (cîte un bazin la 7—10 hectare de vie) care adună apele prin canalele de pe coastă, umplîndu-se de 2—3 ori și chiar de 4 ori pe an. Aceste bazine de beton au fost experimentate și în alte regiuni ale țării, dînd rezultate foarte bune; în felul acesta, se poate economisi pînă la 70 la sută din costul transportului apei.

O altă vie tînără

Concomitent cu lucrările executate de către organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii, gospodăria agricolă de stat „Tudor Vladimirescu" a amenajat, cu posibilități proprii, în punctul Valea Largă o suprafață de teren plantată cu vie tînără. Inainte de plantare s-a făcut desfundarea terenului în benzi late de 10—15 m. în funcție de pantă. Aceste benzi au fost plantate cu vie, paralel cu curbele de nivel, iar lucrările culturale făcute în același fel. In fiecare an, prin executarea lucrărilor culturale, pămîntul este dat în josul pantei, în așa fel încît să se creeze cu timpul, pe toată banda desfundată, o platformă. De asemenea, pe coastele unde apar șiroiri și începuturi de ogașe, gospodăria construiește gărdulețe și cleionaje făcute din crăci împletite ca niște lese.

★

Direcția organizării teritoriului și asolamentelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a înființat, la începutul anului acestuia, în podgoria Dealul Mare, un centru de combatere a eroziunii cu sediul la Valea Călugărească. Acest centru are drept scop să execute lucrări de combatere a eroziunii, să întrețină aceste lucrări și îndeosebi să îndrume pe viticultori pentru aplicarea regulilor minime antierozionale.

Se impune ca organele de resort din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să acorde o atenție deosebită acestei probleme, astfel încît prin amenajarea de noi terenuri viticole să fie puse în valoare toate coastele degradate, contribuind, pe de o parte, la lichidarea eroziunii solului, iar pe de alta, la refacerea patrimoniului viticol.

Ing. **LORIS STANCESCU**
Institutul de Proiectări pentru Ameliorații din M.A.S.

In sprijinul mecanizatorilor

Cum trebuie reglate și mînuite *cultivatoarele pentru prășit*

In scurtă vreme mecanizatorii din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat vor ieși la prășitul culturilor de floarea-soarelui, porumb etc. Pentru ca prășitul să se execute în cele mai bune condiții, atît la lucrările executate cu cultivatoarele tractate, cît și cu cele suspendate, este necesar a se respecta următoarele indicații, cu privire la reglarea și mînuirea lor:

Toate organele active (cuțitele) trebuie să lucreze în plan orizontal și la aceeași adîncime (adîncime ce variază în funcție de stadiul de vegetație a plantei, de felul de dezvoltare a rădăcinilor și de gradul de îmburuienire a terenului).

Montarea grupurilor de cuțite interioare și marginale se face pe o platformă de scînduri sau pe un teren perfect neted, avîndu-se în vedere să se lase o zonă de protecție a plantelor de 10—12 cm, la dreapta și la stînga fiecărui rînd. La primul și la al doilea prășit se vor monta pe cultivator cuțitele jumătăți, pentru a feri tinerele plante de a fi acoperite cu pămînt și pentru a nu le strămuta din loc. Pentru prașilele următoare (3, 4, 5) se pot monta numai cuțitele săgeată, ori aceste cuțite împreună cu jumătăți dreapta-stînga, ori chiar cuțite daltă; alegerea cuțitelor depinde de umezeala și îmburuienirea terenului. La montarea cuțitelor se va avea grijă ca întreaga lor suprafață să atingă perfect platforma, adică să nu lucreze nici în vîrf, nici în călcîi.

Cultivatoarele suspendate (purtate), datorită dispozitivului hidraulic de mînuire cît și faptului că ele fac corp comun cu tractorul, sînt mult mai practice și economice, deoarece permit concentrarea conducerii întregului agregat în mîinile tractoristului; mînuirea cultivatoarelor suspendate se face prin niște simple manete, eliminîndu-se astfel muncitorii suplimentari (mînuitorii de mașini), care se folosesc la cultivatoarele tractate.

Reglarea cultivatoarelor suspendate se face ca și la cele tractate, avîndu-se însă grijă ca pe platforma de reglare, sub rolele de sprijin ale cultivatorului purtat, să se pună niște scînduri; grosimea scîndurilor trebuie să fie cît adîncimea prașilei respective, minus 1—2 cm, atît cît se afundă tractorul în sol. Cu ajutorul tiranților superiori și al piulițelor de reglaj, fiecare cremalieră se așează în poziție orizontală. Apoi se montează cuțitele în suporții respectivi (lungi sau scurți), astfel încît tăișul (lama) cuțitului să fie în poziție perfect orizontală.

In scopul executării unei lucrări de bună calitate, recomandăm ca în timpul prășitului să se țină seama de următoarele:

Cultivatorul să meargă în mod obligatoriu în același sens în care a mers și semănătoarea, prășitul începînd din același punct de unde a început și semănatul. Se recomandă a se folosi metoda în suveică, atît la semănat cît și la prășit. Pentru ca buruienile să fie tăiate cu ușurință, cuțitele (organele active) trebuie să fie bine ascuțite. Adîncirea organelor active se va face treptat, numai din mers. Intoarcerile la capetele tarlalei se vor face numai cu cultivatorul scos din brazdă, adică cu cuțitele ridicate. In timpul lucrului, cultivatorul va fi gresat și se va verifica dacă șuruburile și piulițele sînt bine strînse, așa cum prevăd indicațiile normativului.

De asemenea, pentru a se evita orice fel de accidente în timpul lucrului, mecanizatorii trebuie temeinic instruiți de către conducerile unităților respective cu privire la respectarea regulilor tehnice de securitate și protecție a muncii.

I. LEȘEANU

Contractează cereale cu statul

Contractele colectiviștilor

Gospodăria agricolă colectivă „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Bogdănița, regiunea Iași, a încheiat contract cu cooperativa din comună pentru a vinde statului 3.000 kg grîu și 5.000 kg porumb. De asemenea, gospodăria colectivă a încheiat contract și cu I.C.S. Recolta pentru a vinde 2.000 kg floarea-soarelui.

Și colectiviștii din comuna Seimenii Mari, regiunea Constanța, au încheiat de curînd contract cu cooperativa spre a vinde întreaga producție de floarea-soarelui de pe cele 26 hectare cultivate în acest an — ca și de pe 50 ha cu miel.

ION BADEA
și NICU BANCOTĂ
corespondenți

In comuna Curtiușeni — Oradea

Numeroși țărani muncitori din comuna Curtiușeni, regiunea Oradea, au încheiat în ultimele zile contracte pentru 3000 kg de floarea-soarelui, 5.000 kg secară și peste 7.000 kg grîu. Fruntași la contractări sînt țăranii muncitori Fodor Ștefan, Mateias Ioan (200 kg secară și 300 kg. grîu), Kovacs Tiberiu (150 kg. floarea-soarelui, 100 kg. secară, 200 kg. grîu), Checiches Andrei (100 kg. floarea-soarelui), 100 kg. secară, 300 kg. grîu, etc.).

GH. BOBOC
corespondent

Incă 25 de tone

Cu prilejul adunării ce a avut loc la căminul cultural din comuna Severinești — raionul T. Severin — în cadrul căreia au fost arătate avantajele pe care le au țăranii muncitori contractînd cereale cu statul, au fost încheiate de către diferiți producători contracte pentru 2.000 kg grîu, 1.000 kg fîn, 200 kg de fasole. In zilele următoare, numeroși alți țărani muncitori au încheiat contracte pentru încă 25 tone cereale, adică pentru întreaga cantitate planificată pe comună.

Printre cei dintîi care au contractat grîu, fasole și floarea-soarelui, sînt țăranii muncitori Gh. Dragotescu (150 kg grîu), Barbu Jianu (100 kg grîu) și Ion Gh. Balica (150 kg grîu).

GH. BORONTEA
corespondent

In sprijinul comisiilor de evaluare a calității pămîntului

Cum se pot transforma diferitele categorii de folosință în teren arabil

Cooperativele agricole de producție reprezintă în țara noastră o formă nouă de organizare pe principii socialiste a agriculturii. In statutul cooperativei agricole de producție se prevede că suprafața de pămînt adusă de fiecare membru trebuie evaluată după calitate și categorii de folosință. Toate categoriile de folosință se echivalează în teren arabil. De ce aceasta? Pentru că în cooperativa agricolă de producție împărțirea veniturilor se face și după suprafața de teren arabil care rămîne în proprietate individuală. Echivalarea și transformarea în teren arabil se execută de către o comisie compusă din 5—6 membri cooperatori în prezența celui căruia i se evaluează bunul. Aprecierea dreaptă a calității pămîntului cu care intră în cooperativă un membru are o deosebită însemnătate. Din această cauză, una din problemele importante care se pun la intrarea țăranilor în cooperative este și cea a evaluării după calitate a terenurilor lor și transformării tuturor categoriilor de folosință în teren arabil. Rezolvarea acestor probleme este destul de grea, întrucît există o mare diferență de elemente care determină calitatea solului, iar categoriile de folosință sînt de asemenea numeroase.

Pentru a veni în ajutorul comisiilor ce se formează pentru evaluarea pămîntului după calitate și categorii de folosință și echivalarea celor din urmă în teren arabil, socotim necesar să indicăm cîteva jaloane de orientare.

A evalua înseamnă a prețui un bun după calitățile și valoarea sa. A evalua deci solul înseamnă a-l prețui după însușirile sale de producție, precum și după folosința pe care o are și care i se poate da fără investiții costisitoare. Pentru însușirile fizice ale solului se vor stabili deci coeficienți de apreciere care vor fi notați cu cifre de la 1 la 5. In scopul simplificării operațiunii de evaluare e bine să se întocmească fișa de calitatea solului pentru fiecare bucată de teren în parte. Fișele vor cuprinde, de pildă: structura, gradul de coeziune, reacția, permeabilitatea, felul și adîncimea acumulării diferitelor substanțe, coeficientul economic etc.

Spre a se arăta cum se face notația în cifre de la 1 la 5, dăm cîteva exemple: structura grăunțoasă mare va primi nota 5, structura grăunțoasă măruntă va primi nota 4, cea pulverulentă nota 3, cea șiștoasă nota 2, iar cea compactă 1. In privința reacției, vom acorda nota 5 solurilor cu reacție neutră, 4 celor neutro-alcaline, 3 celor alcaline, 2 celor neutru acide și 1 celor acide.

Permeabilitatea va căpăta de asemenea note între 5 și 1 astfel: solurile cu permeabilitate potrivită vor căpăta nota cea mai mare. Solurile foarte permeabile vor primi nota 2, iar cele impermeabile care nu lasă apa să treacă și provoacă băltiri vor fi notate cu 1. Notele 3 și 4 vor fi acordate solurilor a căror permeabilitate este între potrivit și foarte mare. Notele coeficientului economic vor fi hotărîte de cheltuielile pe care le necesită realizarea producției (depărtarea de piață, de magaziile organizațiilor comerciale de stat cărora li se vînd produsele). De precizat că în timp ce într-o comună însușirile fizice ale solului pot să aibă toate cele 5 note, datorită calității diferite a terenurilor, coeficientul economic nu poate avea decît una singură.

Notele primite de o parcelă se adună. Suma indică comisiei care-i calitatea pămîntului. Să presupunem că în privința însușirilor fizice ale solului s-au luat în considerație 8 elemente: structura, cantitatea de humus, reacția etc. și că parcela unui cooperator a obținut de 8 ori 5. Adunîndu-se această notă de opt ori obținem suma de 40. Dacă parcela altui cooperator primește să zicem, la fiecare din elementele luate în considerație doar nota 3, suma va fi de 24.

Intrucît coeficientul economic e hotărît de posibilitățile de desfacere a producției, și are de obicei aceeași valoare într-o comună, îl putem nesocoti. Sumele de 40 și 24 reprezintă deci coeficientul de calitate a pămîntului.

Socotim parcela care a întrunit 40 de puncte ca fiind pămînt de calitatea întîia. In pămînt de calitatea întîia îl transformăm și pe cel care a obținut numai, să zicem, 32 de puncte. Aplicînd regula de 3 simple aflăm că un hectar de pămînt care are coeficientul de calitate 32 este egal cu 80 de ari de teren calitatea întîia iar o parcelă de 1 ha care a întrunit numai 24 de puncte este egală cu 60 de ari. Dacă cel care stabilesc coeficienții de calitate iau ca bază de pornire terenul arabil de categorie mijlocie, calculul se face la fel. Luîndu-se ca bază, de exemplu, pămîntul de categoria a treia, un hectar de teren care întrunește 40 puncte (coeficienți de calitate) va fi socotit egal cu 1,66 ha convențional.

Cît privește transformarea diferitelor categorii de folosință în teren arabil, aceasta se face pe baza coeficienților de echivalare, care se pot calcula după mai multe criterii. Cel mai just mod de calculare a coeficienților de echivalare se bazează pe raportul dintre venitul net ce-l aduc diferitele categorii de folosință față de terenul arabil. Presupunînd că un hectar de teren arabil aduce un venit net de 1.000 lei, iar un hectar de livadă pe rod 4.000 lei, coeficientul de echivalare a livezii în teren arabil este 4.000 : 1.000 = 4. Acest mod de calculare se poate folosi și pentru transformarea în teren arabil convențional a diferitelor calități de teren. Noi socotim însă că metoda calculării coeficientului de calitate este mai indicată decît acesta. Venitul net pe care-l aduce, să zicem, un ha însămînțat cu porumb e hotărît nu numai de calitatea pămîntului, dar și de felul cum e muncit terenul.

In multe cazuri, lipsesc datele privitoare la venitul net al diferitelor parcele și categorii de folosință și de aceea s-a recurs la alte modalități de calculare a coeficienților de echivalare. Una dintre aceste metode, care se poate aplica foarte ușor, are la bază raportul ce există între forța de muncă cheltuită în medie pe hectarul din fiecare categorie de folosință și hectarul de teren arabil. Pentru terenul arabil se ia coeficientul unu. După datele obținute, de pildă, la gospodăria agricolă colectivă „Victoria" din Lenauheim, regiunea Timișoara, pentru un hectar de teren arabil se folosesc 23,4 zile-om, iar pentru un hectar de vie 185,9 zile-om. Coeficientul de echivalare a viei nobile în teren arabil convențional va fi: 185,9 : 23,4 = 8.

Echivalarea terenului arabil de calități diferite se poate face și pe baza randamentului la hectar a culturii principale, dacă se aplică aceeași agrotehnică. Metoda este valabilă și pentru pășunile și finețele naturale.

La plantațiile de pomi și vii trebuie să ținem seama de factorii cei mai importanți (specia, solul, vîrsta, starea de întreținere etc.).

Pentru zona cerealieră și mixtă din cîmpia de vest a țării noastre, coeficienții medii de echivalare a diferitelor categorii de folosință în teren arabil convențional sînt următorii:

Categoriile de folosință	Coeficientul de echivalare
Grădini de legume irigate	11,0
Orezării	14,0
Fînețe naturale	0,3
Pășuni naturale	0,1
Vii nobile pe rod	8,0
Vii hibrizi pe rod	4,0
Livezi pe rod	4,0

Acești coeficienți, valabili pentru suprafețe mari, e bine să servească doar pentru orientarea comisiilor, ei necorespunzînd întru totul pentru fiecare sat.

La transformarea diferitelor moduri de folosință a terenurilor în unități de teren arabil va trebui să se țină seama și de valoarea economică a produselor pe care le dau acestea.

In evaluarea după calitate a terenurilor aduse de membri în cooperativă și transformarea tuturor categoriilor de folosință în teren arabil, comisia va trebui să fie condusă de grija de a înlătura pe cît posibil subiectivismul în aprecierile pe care le face. Cerîndu-se sprijinul specialiștilor, comisia poate evalua terenurile aduse în cooperativă după coeficienții de calitate în felul arătat de noi. Evaluarea după coeficienții de calitate care pot fi stabiliți precis ferește comisia de aprecieri subiective.

O evaluare justă a bunurilor pe care le aduc membrii în cooperativele agricole de producție creează de la început stimulente în muncă, dragoste și grijă pentru aceste unități agricole socialiste.

O. V. OPREA și I. MARTIN
de la Institutul agronomic din Timișoara

Din viața poporului vietnamez

Pe marginea expoziției din sala Dalles

La intrare, chiar în fața sălii Dalles din Capitală, a răsărit peste noapte o pagodă pe o singură coloană, — copie a originalului aflat în orașul Hanoi, încă din secolul al VI-lea. De cum ai pășit în Expoziția Republicii Democrate Vietnam, *privirile îți se opresc pe o hartă. Ea reprezintă teritoriul bogat al poporului vietnamez cu o istorie de peste 2.000 de ani. De-a lungul pereților, zeci de fotografii emoționante. Mai multe ni-i arată pe patrioții uciși de colonialiștii francezi. Iată ziarul comunist clandestin „KO DO" scris de mînă. Iată o machetă a fortificațiilor subterane săpate de țăranii muncitori dintr-un sat pe o lungime de 42.000 m. Un tînăr student vietnamez povestește în limba romînă vizitatorilor actele de eroism ale acestor oameni, care de nenumărate ori i-au atras aci în capcane pe invadatori. Mai departe, o altă machetă arată drumul pentru autocamioanele armatei populare de eliberare, săpat într-un munte, printr-o muncă supraomenească: exploziile necesare înlăturării pietrei s-au făcut numai cînd colonialiștii francezi bombardau satele vietnameze, ca astfel să nu se dea în vileag lucrările ce se executau. O fotografie înfățișează istoricul moment cînd ultimul soldat francez a părăsit insula Long-Chau, fapt ce a consfințit eliberarea pe vecie a Vietnamului de Nord. Vizitatorii privesc uimiți aceste mărturii ale eroicei lupte a vietnamezilor, care uneori au folosit lopețile și tîrnăcoapele pentru a lupta ca partizani împotriva cotropitorilor. Pînă unde a mers acest eroism se poate vedea dintr-un exemplu neînsemnat în aparență și totuși plin de înalte semnificații: între uneltele primitive de care aminteam mai sus, se află și o goarnă. Ea a fost mînuită de un bătrîn țăran din provincia Hai Miong. Acesta, în clipele cînd francezii s-au apropiat de satul său, a început să sune alarma, ca și cum prin case s-ar fi aflat mii și mii de patrioți. Bineînțeles că de teama unui contraatac puternic, francezii s-au retras.*

O mare parte din expoziție prezintă aspecte din lupta poporului în Vietnamul de Nord, pentru construirea socialismului. Pămîntul ce aparținea odinioară moșierilor feudali acum este lucrat de adevărații lui stăpîni, țăranii muncitori, în folosul lor. Inainte vreme, 70 la sută din întreaga suprafață de pămînt aparținea moșierilor și colonialiștilor. Aceștia însă nu reprezentau nici 5 la sută din populație. In prezent, reforma agrară a fost înfăptuită pe o suprafață locuită de mai bine de 10.300.000 de oameni din întreaga populație a R.D. Vietnam, care este de 13.000.000 de locuitori. Știindu-se stăpîni pe munca lor, țăranii din R. D. Vietnam muncesc cu entuziasm. Ei au strîns la ultima recoltă cu 22 la sută mai mult orez decît în anul precedent, cu 150 la sută mai multă trestie de zahăr, cu 136 la sută mai multă cafea și cu 58 la sută mai mult ceai.

O serie de grafice din expoziție arată concludent creșterea producției de orez, producția întreprinderilor industriale de stat, creșterea numărului studenților, a medicilor etc.

Zeci de vizitatori se opresc îndelung cercetînd săculețele cu exponate din agricultură: cafea, ceai, orez, și îndeosebi mirodenii — piper, scorțișoară ca și produse ale industriilor extractivă, ușoară și alimentară. In mod deosebit stîrnesc admirația publicului vizitator exponatele de o rară frumusețe artistică printre care obiecte din argint cizelat, de fildeș și corn de bivol, obiecte de lemn cu inscripții de sidef, covoare lucrate din iarbă de mare, tablouri din fir de mătase și multe alte realizări ale artei populare vietnameze.

Nu poți să treci cu vederea nici produsele de pielărie și textile, dantelele și broderiile artistice ori instrumentele muzicale populare, gravurile și acuarelele expuse în ultima sală a expoziției, demonstrînd bogăția culturii populare a poporului vietnamez.

Părăsind minunata expoziție „Republica Democrată Vietnam", țară bogată, cotropită atîtea decenii de-a rîndul de către colonialiști, atît pentru bogățiile ei subterane — antracitul, cuprul, zincul, plumbul, volframul — cît și pentru produsele agricole, nu poți să nu te gîndești cu emoție la lupta acestui brav popor, care începe să exploateze azi aceste bogății pentru bunăstarea și fericirea sa proprie, pășind pe drumul socialismului și al păcii.

ION DRINCU

Un aspect dela intrarea în expoziție. In primul plan se vede pagoda construită pe un singur stîlp.

Omenirea cere să înceteze experiențele cu arma atomică și cu hidrogen

La 17 mai, 350.000 de studenți din Japonia au ținut adunări de protest împotriva experiențelor engleze cu armele nucleare. In parlamentul italian, Pietro Nenni, șeful partidului socialist italian a prezentat un proiect de rezoluție în care cere guvernului să facă demersuri în vederea interzicerii exploziilor experimentale cu arma atomică. Un număr însemnat de oameni de știință polonezi au dat o declarație cerînd interzicerea acestor experiențe. La București, în ziua de 17 mai, a avut loc o mare adunare organizată de Comitetul pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R. împotriva experiențelor cu arme atomice.

In toate colțurile lumii, milioane de glasuri înfierează refuzul guvernului englez de a înceta experiențele cu arme atomice începute zilele trecute în insulele Christmas, din oceanul Pacific. Insuși poporul englez se ridică cu tărie împotriva măsurilor nesăbuite luate de guvernul său. Comitetul englez pentru Apărarea Păcii a dat o declarație prin care arată că întreaga omenire iubitoare de pace va condamna hotărîrea guvernului englez de a continua asemenea experiențe. Declarații asemănătoare au dat conducerea partidului laburist independent și Adunarea Națională a femeilor din Anglia.

Experiențele cu arme atomice prezintă o mare primejdie pentru omenire, pentru viața globului pămîntesc. Prin explodarea bombelor atomice și cu hidrogen se împrăștie în atmosferă un element numit stronțiu, care atunci cînd este în cantități mai mari, dă naștere la boli distrugătoare, nimicește orice vietate.

In ciuda acestor înștiințări făcute de oamenii de știință, în ciuda voinței întregii omeniri iubitoare de pace, guvernul englez a declarat că va continua experiențele cu armele nucleare. In același timp, autoritățile S.U.A. au anunțat și ele că vor relua experiențele cu aceste arme.

Drept răspuns la numeroasele propuneri făcute de Uniunea Sovietică în vederea interzicerii armelor nucleare și a experiențelor cu aceste arme, puterile apusene au spus că... aceste experiențe să fie... înregistrate. La ce slujește oare această înregistrare?

Popoarele vor să pună în slujba lor știința, marile descoperiri ale geniului uman. Ele vor ca energia atomică să le ajute a obține recolte mai bogate de pe ogoare, să lupte împotriva bolilor, să-și îmbunătățească necontenit traiul. Popoarele se bucură de pildă, cînd află că oamenii de știință au înregistrat noi succese în lupta pentru vindecarea cancerului; cînd se fac noi pași înainte în vederea prelungirii vieții omului pe pămînt; cînd oamenii de știință spun că datorită energiei atomice, vor fi scurtate la nesfîrșit distanțele. Ei așteaptă cu nerăbdare să fie pusă în practică prima experiență a savanților, în vederea lansării primului satelit artificial, în jurul pămîntului, satelit despre care vorbim în pagina a doua din acest număr al ziarului nostru. Orice experiențe făcute în slujba vieții și a binelui sînt așteptate și primite cu deosebit interes de popoare.

Oamenii vor să trăiască. Dar experiențele cu armele de distrugere în masă, de felul celei petrecute de curînd în insulele din oceanul Pacific nu slujesc vieții. Ele pricinuiesc numai rău. De aceea, omenirea cere să înceteze experiențele cu arma atomică. Să înceteze cursa înarmărilor și să se dea frîu liber tuturor inițiativelor menite să întărească legăturile de prietenie și colaborare pașnică între popoare.

Din țările de democrație populară

Cultivatorii de bumbac din R.P. Chineză luptă pentru recolte bogate

Anul acesta, în R.P. Chineză se prevede strîngerea unei recolte de 33 milioane de dani (un dan egal 59,6 kg) de bumbac. Acesta este un rezultat nemaiîntîlnit pînă în prezent în R.P. Chineză.

Țăranii din regiunile cultivatoare de bumbac (bazinul fluviilor Huanhe, Ianțzî și Liaohe din regiunea Autonomă Sințzian—Uigură și regiunile sudice ale țării) s-au încadrat cu entuziasm în mișcarea pentru sporirea recoltelor bogate de bumbac pe vechile terenuri cultivate.

In provinciile Hebei, Tziansi, Sansi și în Sințzian, membrii cooperativelor agricole de producție, ținînd seama de experiența dobîndită în anii precedenți, practică însămînțarea timpurie a bumbacului, folosesc însămînțarea în rînduri mai dese, introduc varietăți de bumbac mai productive.

Cultivatorii de bumbac chinezi introduc pe scară largă pe ogoarele lor varietățile sovietice de bumbac. Experiența anului trecut a dovedit că aceste varietăți au dat un spor de recoltă cu 20 la sută mai mare decît cea obținută din varietățile locale.

Legume timpurii în R. P. Bulgaria

Legumicultorii din R.P. Bulgaria au terminat sădirea pe cîmp a roșiilor timpurii în primele zile ale lunii mai. Se prevede ca anul acesta recoltarea lor să se înceapă mai devreme, decît anul trecut. In comparație cu anul 1956, suprafața cultivată cu roșii timpurii a crescut cu aproximativ 10.000 de decari. Exportul roșiilor timpurii va depăși în acest an exportul anului 1956 cu 30.000.000 kg.

Pe scurt

● *In provincia Revigo din Italia, 80.000 de muncitori agricoli continuă greva începută în urmă cu 23 de zile. Greviștii cer mărirea salariilor și încheierea unui contract cu privire la mărirea salariilor în întreaga provincie.*

● Luînd cuvîntul în Camera Populară a Parlamentului indian, primul ministru, Nehru a subliniat, între altele, importanța cooperativizării agriculturii Indiei. El a respins afirmația potrivit căreia cooperația nu corespunde condițiilor din India.

Buletin Meteorologic pentru zilele de 21, 22 și 23 mai

Institutul Meteorologic Central anunță pentru următoarele trei zile timpul probabil:

In țară: Vremea se va răci treptat, menținîndu-se mai mult noroasă cu ploi intermitente și averse însoțite de descărcări electrice. In toate regiunile țării, în zona de munte la peste 1.500 m altitudine, lapoviță și ninsoare. Vînt potrivit și temporar tare din sectorul nordic.

Temperatura în scădere la început în apusul țării și apoi în rest. Minimele vor coborî între 3 la 12 grade, iar maximele vor oscila între 12 la 22 de grade.

Citeva probleme în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor și rentabilitatea gospodăriilor agricole colective

(2) Imbinarea rațională a diferitelor ramuri ale zootehniei

(urmare din pag. 2-a)

deosebită. In agricultură, spre deosebire de industrie, scurtarea ciclurilor de producție vegetală nu poate fi influențată prea mult, așa încît să se determine o circulație mai rapidă a investițiilor. Numai orientarea producției agricole prin dezvoltarea mai multor ramuri poate determina recuperarea uniformă a fondurilor în toate lunile anului.

O gospodărie cu caracter strict cerealier va investi necontenit mijloace timp de peste o jumătate de an și va recupera aceste mijloace o dată pe an, după recoltare și treieriș. Dacă însă pe lîngă cereale se va organiza producția zarzavaturilor, creșterea animalelor, industriile casnice, atunci ritmul de încasare a veniturilor va fi eșalonat mai uniform, în tot cursul anului.

Folosirea rațională a deșeurilor impune de asemenea dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor. Din producția vegetală, 25 procente sînt folosite ca atare sau transformate de către om, iar 75 de procente sînt produse secundare (paie, pleavă, coceni, frunze etc), care se pierd dacă nu sînt transformate prin mașina animală în produse superioare de mare valoare (carne, lapte, ouă etc).

Cultura plantelor și creșterea animalelor sînt deci atît de strîns legate între ele, încît orice încercare de a le despărți provoacă pierderi foarte mari pentru gospodărie și implicit pentru economia națională.

Creșterea animalelor, ca și agricultura, nu constituie o ramură unică. Prin creșterea animalelor se înțelege creșterea vitelor cornute mari, a porcilor, a oilor, păsărilor etc. **Intre ramurile creșterii animalelor există o interdependență strînsă, bazată tot pe principiul folosirii raționale a deșeurilor.** Creșterea porcilor, de exemplu, se dezvoltă foarte bine cu produse secundare de la creșterea vacilor de lapte și a oilor, prin folosirea laptelui smîntînit sau a zerului etc. Trebuie să se țină seama însă că acest principiu nu poate fi aplicat la gospodăriile din apropierea orașelor, care valorifică lapte proaspăt.

De asemenea creșterea oilor se poate îmbina foarte bine cu creșterea vacilor, deoarece oile valorifică pășunile pe care vitele cornute mari nu le folosesc complet, lăsînd 20—40 la sută din pășune nefolosită. După pășunatul oilor, procentul de masă verde neîntrebuințat pe pășune scade sub 10 la sută.

Organizarea teritoriului și aplicarea unor asolamente raționale impun ca o necesitate dezvoltarea creșterii animalelor.

O mare atenție trebuie să se dea specializării întreprinderilor agricole socialiste. Pentru ridicarea producției globale, pentru îmbunătățirea calității produselor, pentru ridicarea productivității muncii, este necesar ca gospodăriile să fie specializate. Prin specializare trebuie să înțelegem stabilirea ramurii de bază, care dă cel mai mare volum de producție-marfă și îmbinarea armonioasă a celorlalte ramuri de producție cu ramura principală.

Specializarea producției trebuie stabilită pe un timp îndelungat. Schimbarea specializării nu se poate face de la o zi la alta, fără consecințe grave pentru gospodărie.

La stabilirea specializării, trebuie să se țină seama de interesele statului față de întreprinderea respectivă, precum și de condițiile geo-climatice și geografice în care se dezvoltă gospodăria.

Așa, de exemplu, majoritatea gospodăriilor agricole colective situate în apropierea marilor orașe sau centre industriale trebuie să aibă ca sarcină de bază producerea bunurilor de larg consum, din care unele mai greu de transportat și perisabile (lapte, legume, ouă). In aceste gospodării trebuie să se aplice o exploatare intensivă, la un înalt nivel tehnic.

In raioanele mai îndepărtate de marile centre populate, în regiunile de munte, unde populația este mai rară, orientarea producției trebuie să se facă spre un alt gen de exploatare, către producerea bunurilor ce se pot transporta în formă brută sau prelucrată (lînă, brînzeturi, țesături, obiecte prelucrate din lemn etc).

La stabilirea ramurilor de producție într-o întreprindere trebuie să plecăm de la principiul că agricultura oricărei gospodării va fi astfel dirijată încît fertilitatea solului să crească necontenit, să se creeze posibilitatea obținerii unor recolte din ce în ce mai mari și să se încurajeze ramurile cele mai rentabile, potrivit folosirii la maximum a tuturor posibilităților locale.

Trebuie să se țină seama apoi de principiul economic conform căruia trebuie să se realizeze maximum de producție cu minimum de efort. **Rentabilitatea ramurilor va fi unul din criteriile cele mai importante la planificarea în perspectivă a unei gospodării agricole colective.**

Din cele expuse pînă acum reiese clar necesitatea ca fiecare gospodărie colectivă să dea o extindere cît mai mare creșterii animalelor.

Gospodăriile colective trebuie sprijinite permanent de toate organele locale, ca să devină unități socialiste puternice și bogate, centre de atracție pentru țăranii muncitori individuali. Ei se vor convinge de superioritatea acestor unități și vor închega noi unități cooperatiste de tip superior, obținînd astfel succese tot mai mari pe drumul transformării socialiste a agriculturii.

Ce lucrări de întreținere a culturilor trebuie aplicate în regiunea Cluj

(Urmare din pag. 1)

[illegible]a porumb, în regiunea noastră [illegible]t raionate soiurile: Arieșan, Arie[illegible]n timpuriu și Galben timpuriu, [illegible]re atunci cînd sînt semănate la 70 [illegible]m între rînduri, trebuie să aibă o [illegible]istanță de 50 cm între plante pe [illegible]înd.

O dată cu răritul e necesar să se aplice și completarea golurilor atunci cînd acestea depășesc 8-10 la sută din totalul lanului. La porumb și floarea-soarelui completarea golurilor se face cu sămînță muiată în apă. La porumb se impune a se face cel puțin trei prașile. Prima prașilă trebuie executată la 10-12 cm adîncime, iar celelalte din ce în ce mai în fată.

Dintre plantele tehnice cultivate mai mult în regiunea noastră și care cer lucrări de întreținere deosebite în perioada actuală sînt sfecla de zahăr și plantele textile, inul și cînepa. Din cîte s-a constatat, sfecla de zahăr are o creștere înceată în prima parte a perioadei de vegetație. De aceea, ea necesită o îngrijire deosebită, care trebuie să înceapă chiar înainte de răsărire, prin distrugerea crustei de la suprafața solului cu o grapă ușoară, perpendiculară pe rîndurile de semănături. Grăpatul poate fi repetat și după răsărire, atît timp cît plantele sînt mici.

De îndată ce rîndurile de sfeclă se observă, trebuie să se aplice I-a prașilă cît mai la suprafață. Sfecla are nevoie de cel puțin patru prașile. Adîncimea prașilelor să fie mărită din ce în ce, ultima fiind cea mai adîncă.

După prima prașilă sau o dată ce aceasta, cînd plantele au două frunze adevărate, se face buchetatul sfeclei.

Deși experiențele cultivatorilor din regiunea noastră au dovedit că este mai bine ca buchetatul și răritul să se facă separat și nu deodată, este nevoie ca în acest an, în care lucrările de întreținere se aplică cu mare greutate din cauza mersului vremii, buchetatul și răritul să se execute deodată pentru a nu suferi amînări.

In această perioadă, plantele textile cultivate în regiunea noastră, inul și cînepa, suferă de atacul puricilor. Pentru combaterea lor, este necesar să se facă prăfuiri între rîndurile de plante cu Nitroxan, Hexacloran sau D.D.T., folosindu-se 25-30 kg la ha, imediat ce se observă apariția dăunătorilor.

ANUNȚ

Pe lîngă Institutul Agronomic „Prof. I. Ionescu de la Brad" din Iași, funcționează, încă din anul 1956, un cabinet de consultații în diferite domenii ca: Agro-Fitotehnie, Pedologie, Mecanizare, Organizarea Intreprinderilor Agricole Socialiste, Pomi-Legumicultură, Viticultură, Zootehnie, Alimentația animalelor domestice și altele.

Consultațiile se dau verbal și prin corespondență, iar în caz de nevoie se pot face și deplasări.

Cei interesați se vor adresa secretariatului rectoratului la adresa:

Secretariatul Institutului Agronomic „Prof. I. Ionescu de la Brad" Iași — Aleea M. Sadoveanu Nr. 3.

Informații Pronosport

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 20, etapa din 19 mai 1957:

I. R.P. Romînă—Franța (rugbi). 2
II. R.P. Romînă (B) — R.P. Polonă (B). X
III. R. Cehoslovacă (A) — R.P.F. Iugoslavia (A). Anulat
IV. R.P.F. Iugoslavia (B) — R. Cehoslovacă (B) 1
V. Energia Arad — Știința Cluj (cat. B) 1
VI. Energia Moreni — Știința Iași (cat. B) 1
VII. Locomotiva Cluj — Energia Hunedoara (cat. B) 2
VIII. Energia Cîmpia Turzii — Locomotiva Arad. (cat. B) 1
IX. Marseille — Toulouse (camp. francez) 1
X. Lens — Racing Paris (camp. francez) 1
XI. — Nancy — Monaco (camp. francez) 2
XII. Valenciennes — Strassbourg (camp. francez) 2

Deoarece meciul III: R. Cehoslovacă (A) — R. P. F. Iugoslavia (A) a fost anulat după închiderea concursului (disputîndu-se sîmbătă), conform regulamentului s-a acordat gratuit tuturor variantelor depuse pronosticul exact la meciul de rezervă A: Locomotiva Timișoara — Energia Reșița.

★

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 21, etapa din 26 mai 1957:

I Belgia — R. P. Romînă
II R.P.R. (tineret) — Anglia (tineret).
III R. Cehoslovacă — Țara Galilor.
IV Energia Mediaș — Energia Hunedoara.
V Locomotiva Cluj — Locomotiva Timișoara.
VI Energia Arad — Energia Lupeni.
VII Energia 1 Mai Ploești — Energia Moreni.
VIII Locomotiva Constanța — Locomotiva Gara de Nord.
IX Recolta Reghin — Știința Cluj.
X Știința Iași — Progresul Focșani.
XI Progresul Suceava — Știința București.
XII Energia Reșița — Energia Baia Mare.

MECIURI DE REZERVA

A Dinamo Bacău — Recolta Fălticeni.
B Energia C. Turzii — Energia Uz. Tractoare Orașul Stalin.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"